

II.
C. 13145.
2. 63

13145 II. C. g. 1. 2.

✓

SVETI KRISHOVI POT,

to je,

PREMISHLUVANJE
TERPLENJA

JESUSA KRISTUSA,

is svetiga Pisma napravleno,
inu vun danu

s' perpušhenjam

Duhóvne inu dushélske Gospóske.

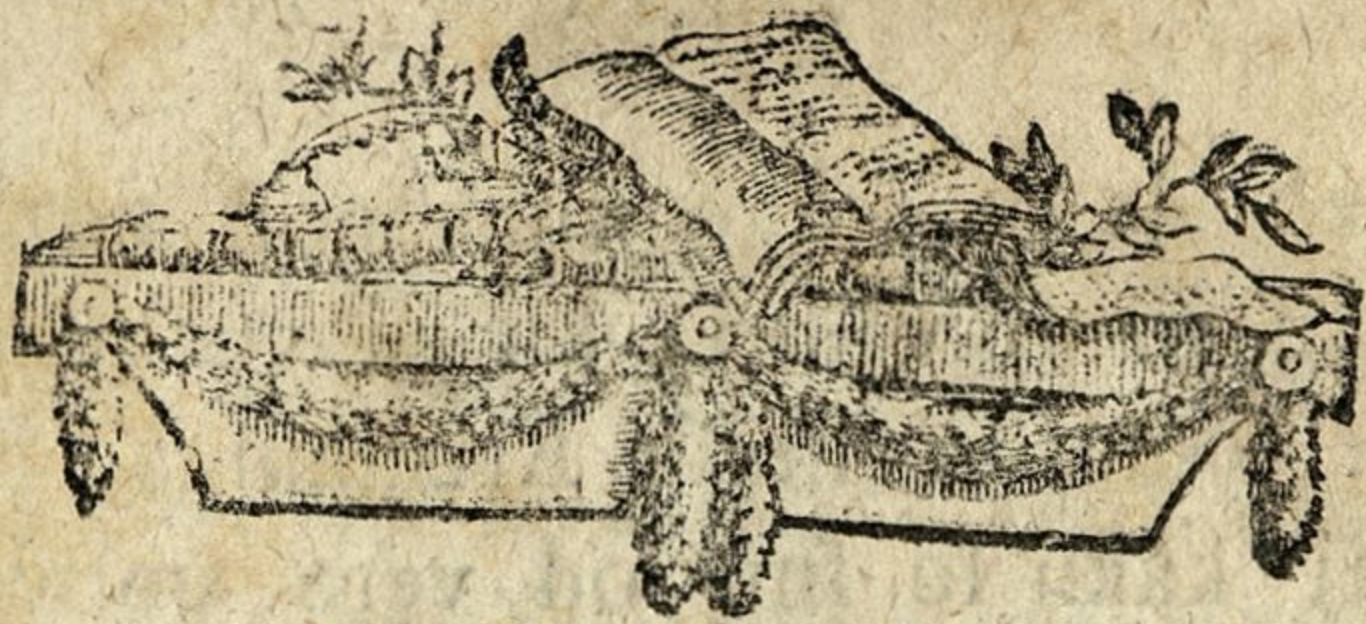

V' LUBLANI

per Joan. Retzerju, Natislavzu.

1808.

Wz 030004460

Predgovor.

Nisim mislu, de med vami kaj drugiga vsem, ku Jესusa Kristusa, inu tega kristhaniga, je rekal S. Pavl v' I. listu na Korintarje v' 2. postavi 2. versti. Aku bi ta velik vuzhenik, inu Apostel danas k' nam pershal; mislim, de bi nam ravnu taku rekal, kakur je Korintarjam pisal, nam-

rezh, de sa drugo vuzhenost nozhe
med nami vediti, ku sa vuzhenost
od Jësufa Kristufa Krishaniga. Sa-
kaj kakú se sme od vere polniga
vuzhenika bol po veri rezhi? Kaj
bol svelizhanskiga se more flifha-
ti? Kaj se móre bol s' pridam go-
voriti? Nizh ny, kar bi v' vernih
ferzih brumnost bol shivú obudilu;
nizh, kar bi dushne bolesni bol
osdravilu; nizh, kar bi greh bol sa-
terlu; nizh, kar bi kristianske zhed-
nosti bol redilu, inu ustanovitilu,
ku spomyn na Krishaniga Jësufa.
Sa kakú popolnimniga, inu modri-
ga bi se jest shitel, aku bi jest vsaj
poslufhaviz Krishaniga bil, *kateri*
je bil nam od Boga dan sa modrost, inu
pravizhnost, inu posvetzhenje, inu odreshen-
je, I. list na Kor. I. p. 30. v. Inu
sa refs, aku si s' Kristusam na krish
perbit, si móder, si pravizhen, si
svet, si sa refs reshhen. Ni li taist

móder, kateri se is Kristusam od
semle usdigne, inu tó *jishe*, kar je
tam gori, kjer je *Kristus*? na Kolofs.
III. p. I. v. Ni li taišt pravizhen,
v' katerimu je skusi njega *telu gręha*
rasdjánu, de sa naprej gręhu vezh ne sluski?
na Rim. VI. p. 6. v. Ni li taišt svet,
kateri skusi njegovo gnado *svoje te-*
lu dá sa shiv, svet, inu Bogu dopadlivi
ofer? na Rim. XII. p. I. v. Ni li
taišt sa rešs rešhen, inu prost, ka-
teriga je Sin Boshji prostiga sturil,
inu kateri si vupa is svoje od flush-
nosti gręha she proste vesty s' njim
rezhi: *Vojvoda tiga svejtá* (satan) *pri-*
de, inu per meni nizh nima? Ev. S. Jan.
XIV. p. 30. v. Sa rešs per krisha-
nimu Gospodu je usmilenje: per niemu
je obilnu odrefhenje, inu on bo (ludstvu)
Israël od usih njegovih hudobij reshil.
CXXIX. Psalm. de uręden postane
odjiti toshbam, katere vojvoda

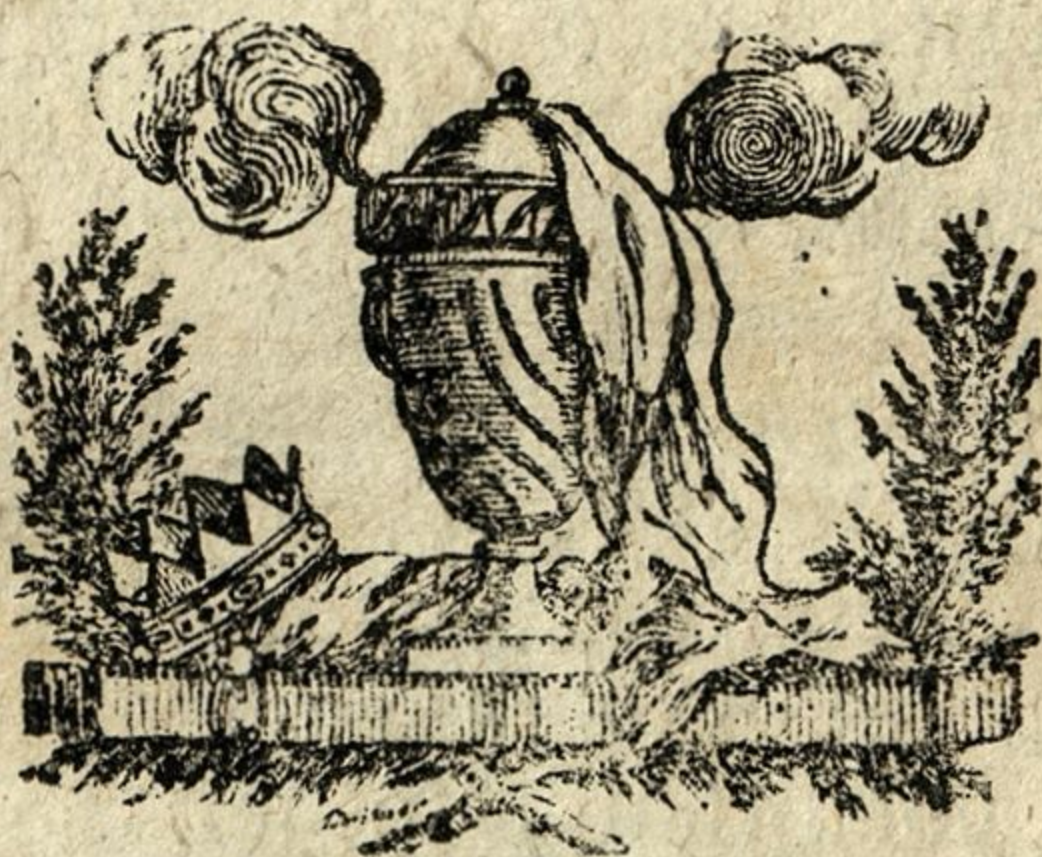

tigá svejta zhes njega naprej per-
néle.

De bi tedaj Kristianske dushe sa-
dú terpljenja Jěsufoviga dejleshne
bile, inu pravizhni v' pravizhnosti
rášli, grěshniki pak se k' Bógu ver-
nili, so njim sa pomózh prizheózhe
bukvize premishluvánja od terpljenja
Jěsufoviga fkusi Evangeliste popi-
saniga sloshene, inu vun dane. Těh
naj se kristián poslushi, ali v' zěr-
kvi, ali drugej; naj is njih bere
po perloshnosti, ali vezh, ali majn;
naj sebi sa premishluvanje is tam
najdenih resniz isbere teiste, od ka-
tėrih previdi, de je njemu kaj bol
potřebnu ali dobru nje premisliti.
Sa tiga volo se na konzú tēh bukviz
kasávez najde, po katerimu se vi-
di, od kogá je premishluvanje per
usakimu stazonu terpljenja Kristu-
foviga.

Prelubi Kristiani ! berite tedaj
te bukvize, inu ohranite v' ferzu
tukaj sapopadene resnize, inu ra-
site v' gnadi, inu v' sposnanju Gospó-
da nashiga, inu Svelizharja Jესusa :
njemu bėdi hvala sdaj, inu na dan
vezhnosti. Amen. II. list. S. Pet. III.
p. 18. v.

I

PERVI STAZION.

*Jesús se poty od velikih tesháv takú, de je
njegovi pút kakor kaple kervi na
sčmlo tekozhe.*

Branje is S. Evangelia.

Po sadni vezherji Jësusa, inu nje-
ga Jógrov, kadar so sahválno
pejssem rekli, inu kadar je Jësus
isgovóril, gredo vun proti Olji-
fki gori Tedaj rezhe Jësus Jogram:
*Vi usi se bote pohujfali to nozh nad me-
noj; saka pisanu je: Udáril bom pasterja,
inu ovze zkedé bodo raskroplene, po tem
pak, ker bom uftal, pojdem pred vami v
Galileo. Pëter pak odgovory njemu,
inu rezhe: Aku ravnu bi se usi nad
tebój pohujfhali, se jest ne bóm
nikdár pohujfhal. Jësus rezhe nje-
mu: Resnizhnu tebi povëm, de danajs
to nozh, prëden bò petelin dvakrat sa-
pejl, bosh mene trikrat satájl. Pëter
pak je she vezh govoril, inu re-
kal njemu: Ako ravnu bi móget*

umreti s' teboj, te ne bóm satajil. Ravnu taku so rekli tudi ufi Jógri. Inu Jęsus gręde, s' svojimi Jógri zhes potok Zedron. Inu se podá po navádi na óljisko goró. Gredó pak tudi Jógri sa njim. Inu pri- dejo k' prístávi, kateri je ime Get- semani: tam je en vert, v' ti- ga grę Jęsus, inu njega Jógri. Vę- dil je pak tudi Judas, kateri je nje- ga isdál, sa tó męstu: sakaj tje je po gostu hodil Jęsus s' svojimi Jó- gri. Tedaj rezhe Jęsus svojim Jó- gram; *Sedite tukaj, dokler grędem tje, inu molim: molite, de v' skušnvo- ne padete*: inu on se je od njih en luzháj kámna dalezh odtegnil. Inu usame s' sebjó Petra, Jakoba, inu Joannesa: inu sazhe prestrašen, inu otóshen biti. Tedaj rezhe njim: *Moja dusha je shalosna, de mi je sa umre- ti: ostanite tukaj, inu zhuje s' menoj*. Inu stopi enu malu dálje, pade na sem- lo, inu móli, de bi ta ura, aku bi mogózhe bilú, od njega preshla, i- nu rezhe: *Abba, Ozhe, Use je tebi mogozhe, usami ta kelih meni prozh, al vonder ne, kar jest hozhem, ampak, kar*

ti hozhesh. Tedaj pride k' svojim Jógram, inu nje najde spiózhe: inu rezhe Petru: *Taku, niste mogli eno uro s' menoj zhuti? zhujte, inu molite, de v' skus navo ne padete: duh je sizer volan, al mesu je slabu.* Gre spet drugizh prozh, inu moli, ter ravnu toistu govory, rekozh: *Moj Ozhe, aku ne more tá kelih prozh jiti od mene, temuzh de ga piem, naj se sgody tvoja vola:* Inu kadar se verne, najde nje spet spiózhe, (sakaj njih ozhy fo bile pózne dremote) inu oni niso vedili, kaj bi njemu odgovóрили. Inu nje popusty, inu spet prozh gre, inu tretjizh móli, ter prejhne besede govory. Perkasal se je pak njemu Angel is nebefs, ter je njega poterdil. Inu ker fo njega smertne tesháve obfhle, je dálje molil. Njega put pak je postal kakor kaple kervy na semlo tekózhe. Inu kadar od molitve uštane, inu k' svojim Jógram pride, najde nje od shalosti spiózhe. Kadar (nam-rezh) tretjizh pride, rezhe njim: *Spite sdaj, inu pozhivajte: sadosli je; ura je perfhla: glejte, Sin zhlovekoví bo isaán greshnikom v' roke.*

N A U K.

Veliku delu nashiga odreshenja, to je, terplenje Jësusa Kristusa se sazhné s' takú veliko shálostio, inu britkósti njegoviga Duhá, de vuís trepezhe, inu de take Jagode potú is njegoviga telefa káplejo, kakor káple kervy na semlo tekózhe. Kdò samóre na tē njegove tesháve sadošti shivu míliti? Jesus vidi grenkósti terplenja, kateru on ima sa grěhniga zhloveka prestati: on vidi grosno hudobo, inu krivizhnost eniga svojih jógrov, kateri njega ísdá: on vidi serditošti, inu neúsmilenje tih, kateri bódo njega k' smerti obfodili, inu umóрили: on vidi nehvalešhnost vékshiga dejla grěhnikov, kateri bódo na njega svojiga Odreshenika inu Svelizharja posabili, ter se ne bódo hotli njegóviga terplenja inu njegóve smerti dejleshne sturiti, de bi svelizhani bili, temuzh se bódo radovólnu pogúbili: on vidi mrasloto, inu proshirnost, v' katero bóde vékshi dejl Kristianov peršhal. O kakú bi Jësusa takú velika shalosti ne obšhla,

kadar si use tó pred ozhy pastavi ?
 Al kdó sim jest, de bi fkuhal velikost njegóve shaloſti sapopasti ? Tó vem, de je on sa ress našhe slabosti ná se usel, inu našhe bolezhine nosil, -- inu de je Gospod pregreho našs usih na njega vergel. (Isaia LIII. 4. 6.) Radovolnu Jęsus usáme našhe slabósti ná-se, inu dopuſty, de njega sháloſt objide. Sháloſt je sazhetik njegóviga terplenja; sa tó, ker je veselje sazhetik našhe pregrehe bilu. Njegóvu ferze shalúje, ker sim se jest v' ferzu po krivizi veselil, kadar sim hudu ſturil, inu per nar huiſhih rezhęh od veselja poſkakoval Jęsus trepezhe na meſti mene, ker se nisim uſtraſhil nad krivizami, katere sim njemu mojemu ſtvarniku, inu bręs mere veliki dobróti ſturil, ter se nisim bál sa-flúshenih ſhib, s' katerimi je on meni po pravizi protil.

M O L I T U.

O neisrezhena ſlepota, inu terdoba mojiga ferza: o de bi jest imel-sadoſti vode v' moji glavi, inu de bi mo-

je ozhy tile studenzi Jolsá, de bi jokaldan
inu nozh s' Jeremiam ne samú savo-
lo zhašne smerti ludstva, is kate-
riga tim, temuzh veliku vezh savolo
smerti moje dushe, savolo sgube
gnade mojiga Bogá, inu savolo ras-
shalenja mojiga stvárnika. Prósim
te, o Jėsus, ikusi toisto shálost,
katero si ti savolo mojih grėhov
preterpel; daj meni gnado moje
grėhe vus zhašs mojiga shivlenja
obshaluvati, sturi, de bó meni use
zhašnu veselje grenkó, inu pústu,
de bódem tedaj uređen s' tebój v'
perhódnimu shivlenju se veseliti,
v' katerimu na vekoma ne bo no-
bene shalósti, nobene bolezhine.
Amen.

II.

DRUGI STAZION.

*Jesusa popadejo od Judasa perpelani
sovražniki.*

Branje is S. Evangelia.

Ustanite pojdimó; glejte, taissi kateri
bo mene isdá, je blisa, (je rekal Jė-

sus.) Inu kadar je tó fhe govóril, pride Judas Iskhariot, eden is dva- najst. Judas, po tem, kadar je tru- mo, inu flushabnike od visih far- jov, inu Farisejov s' feboj usel, pride; inu s' njim velika truma, s' mezhny, inu kolmy, s' latirna- mi, bákلامي, inu oroshjam, posla- ni od visih farjov, inu starishih is ludstva, inu od pishtarjov. Dál je pak Jęsufovi isdajávez njim sna- minje pred, rekózh: Kateriga bom kushnil, taisti je, popadite ga, inu pelite ga varnu. Inu kadar Judas pride, gręde pred njimi, se Jęsufu perblisha, de bi ga kushnil: bersh stópi k' njemu, inu rezhe: Sdrav bódi, Rabbi: inu ga kushne. Jęsus pak rezhe njemu: *Perjátel, po kaj si pershal? Judas, s' kushuvánjam isdášh sina zhlovkoviga?* Jęsus tedaj, ker je use vędil, kaj ima zhes njega prid- ti, stópi naprej, inu rezhe ludęm: *Kogá jishete?* Oni odgovore njemu: Jęsufa Nazarenfkiga. Jęsus rezhe njim: *Jest sim.* Stojy pak tudi Ju- das per njih, kateri je njega isdál. Kadar je tedaj Jęsus rekal: *Jest sim,* stópio nasaj, inu padejo na sęmlo.

Spet tedaj prafha nje : *Koga jshete?*
 Oni pak rekó : Jësusa Nazarenkiga.
 Jësus rezhe : *Povedal sim vam, de sim
 jest ; aku tedaj mene jshete, pustite te
 prozh jiti.* De bi se dopolnile besede,
 katere je (Ozhetu) rekal : *Is tih,
 katere si dal meni, nobeniga nisim sgubil.*
 Tedaj so perstopili, na Jësusa roke
 vergli, inu njega popadli. Kadar
 pak ti, kateri so okoli njega, vi-
 dio, kaj ima biti, rekó njemu :
 Gospód, hózhemo s' mezham mahni-
 ti? Simon Peter tedaj, kateri mezh
 ima, eden is tih, kateri so s' Jësu-
 sam, roko istegne, svój mezh isdere,
 máhne po hlapzu víshiga farja, inu
 njemu dësnu uhú odseka : hlapzu pak
 je ime Máthus. Jësus pregovory,
 inu rezhe : *Jenjaite sa sdaj : inu kadar
 se njegoviga uhá dotákne, njega
 ozeli.* Jësus tedaj rezhe Petru :
*Utakni tvoi mezh v' noshnizo : sakaj
 usi, kateri mezh vsamejo, bodo s' mezham
 konzhani : ali meni h, de ne morem profiti
 mo ga Ozheta, inu bo meni sdaj poslal
 vesh ku dvanaist legionov Angelov?*
*nimam li taisti kelih piti, kateriga je Ozhe
 meni dal? Kaku se bodo tedaj pisma
 dopolnile (katere govore,) de se more*

zakú'goditi? Truma tedaj inu soldáshki poglavár, inu Judovfki hlapzi popádejo Jësusa, inu ga svëshejo. Jësus pregovory, inu tim, kateri so k' njemu perfhli, vishim farjam, inu poglavárjam templá, inu starihim, rezhe: *Kakor nad rasbojnika sle vun sili s' mezhmy inu kolmy, mene lovit: usaki dan sim per vass sedel, inu vuzhil v' templi, inu me niste popádli; ul to je vasha úra, inu oblást tame: inu (to se sgody) de se pisma dopolnio, Tó ufe pak se je sgódilu, de bi se dopolnile pisma prerókov. Tedaj Jësusa njegóvi Jogri popustę: inu ufi isbeshe. En mladenezh pak sa njim hódi s' plátнам na nágim ogernen: inu ga primejo. On pak platnu popusty, inu nág od njih isbeshy.*

N A U K.

Sa trideset freberníkov isdá Jësusa nedolshniga Mojstra Judas eden njegóvih jógrov njegovim sovrashnikam. O Judas, kakú strashnu je tebe tvojga lákomnost slepila! v' kakú veliko krivizo, inu nehvalešnost je

tebe lubesen proti dnárju sapelala!
 Tvoje sadershanje pokashe, kakú
 refnizhne so bešede Svetiga Duha,
 kateri nam pove, de *nizh ny hu-*
dobnišhiga, ku lákomnik: - inu nizh kri-
vizhnišhiga, ku dnár lubiti: ker en také
imo tudi svojo dušo na pródaš. Judas,
 dnár je šturil, de ne smišlish, kaj
 je kriviza, inu de na ule dobróte
 posabišh, kate e si prejel od tvoji-
 ga nebešhkiga mojstra: od mojstra,
 kateri je tebe med svoje jógre,
 med svoje lube perjátle usel: kateri
 je tebe imel med prizhami svojih
 navukov, zhudeshov, inu drugih
 dušhnih inu telešnih ludem šturjenih
 dobrót: s' katerim si per éni misi
 jedel: kateri je tebi per sadni ve-
 zherji noge umival, svoje lastnu
 Teló jesti, inu svojo kry piti dál.
 Judas! ule tó pustylšh v' nemar,
 inu se sovrashnikam tvojiga lubes-
 niviga mojstra ponúdish sa nape-
 lávza zhes njega; ter grédesh pred
 njimi, se njemu perblishash, inu, o
 grosna hinávshina! njega s' kušhu-
 vanjam, enim snaminjam lubesni,
 mirú, inu perjatlitva v' smert is-

dásh. Mój Jėsus! mene je grosa nad
 tó takú veliko krivizo, inu ne-
 hvaleshnoftio tvojiga jógra. Al kaj
 porezhemo? Usaj je tudi nafs ve-
 liku v' enakih krivizah sapopadenih.
 Kolikukrat kristián sa zhasni dobi-
 zhik resnizo sapufty, inu tebe isdá,
 tebe, kateri si *poť, resniza, inu shiv-*
lenie. Isdá tebe kristian, ker oblube
 per kerstu sturjene prelómi, inu
 postane is tvojiga úda en hudizho-
 vi úd. Isdá tebe, ker se k' videsu
 sa perjatla tem fkashe, katere v'
 ferzu zhes tvojo prepoved fovrashí.
 Isdá tebe, kadar njegova lákomnost,
 inu fkopóft pufty jezhati, inu ko-
 nez jemati ubóge, od katerih si ti
 rekal: *Kakor niste sturili enimu is tih*
maniishih, taku tudi meni niste sturili. S'
 kufhuvanjam tebe isda, kadar tvo-
 je svėtu Telú neurednu na svój je-
 sik prejime, inu ushie. Sa nasho
 nesvestobo tedaj, inu nashé isda-
 jávstvu ti tó terpih, de tebe tvój
 jóger isdá.

M O L I T U.

O Jēsus, kakú mozhnu se kasám,
inu framújem sa volo nesvestob,
inu kriviz, katere sim tebi sa toli-
kaj dobrót urazhuval. Ah! kakú
samoresť mene ſhe preterpeti? Od
kód pride, de sim ſhe ſdaj tukaj,
inu ſe ne pēzhem s' Judasam v'
peklenſkimu ognu? Vem, od kód:
od drugód tó ne pride, ku od tvoje
neſkonzhne miloſti. She ſdaj rezheſh
meni kakor Judasú: *Perjateľ*: ter
mene s' tim lubesnivim ogóvoram
opominjaſh, de imam mojo hudo-
bo objókati, inu k' tebi ſe verniti.
She ſdaj ſi perpravlen meni moje
grehe odpustiti. She ſdaj hózheſh
mene sa perjatla vſeti. O Jēsus!
kakú je mogózhe, de bi jeſt tvoje
takú dobrótlivu opominjanje ſaver-
gel? Vufs zhaſs mojga ſhivlenja
bódem mojo nesvestobo, inu kri-
vizhnoſt objókuval. Nikdár nózhem
tebe vezh ſapuſtiti: temuzh do ſmer-
ti bódem tebi ſveſtú ſluſhil; ſó-
ſebnu pak ſe bóm váruval, de me

lákornost ne posede. Prótlim tedaj te-
be: *Nakloni moje serze k' tvojim sapovdam,*
inu odverni od lakornosti. (118. Pl.) Am.

III.

TRETJI STAZION.

Jesusa toshio pred visхими farji.

Branje is S. Evangelia.

Jesusa peležo pervizh k' Anna-
su: sakaj on je tašt Kajfasa, kate-
ri je tó lejtú vishi far. Bil je pak
Kajfas taisti, kateri je svet dal Ju-
dam (*rekozh:*) Dobru je, de en sam
zhlovek sa ludstvu umerje. (*Od*
Annasa) pak ti, kateri so Jesu-
fa ujeli, njega perpeležo h' Kajfasu
vishimu farju. Tjekaj so vkup
perfhli vsi farji, starejšhi, inu piš-
marji. Vishi far prasha Jesusa sa
njegove Jogle, inu sa njegovi ná-
uk. Jesus njemu odgovory: *Jest*
sim ozhitnu pred sveitam govoril: jest sim
uselej v' synagogi, inu v' templu vuzhil,

kamer se Judji sahájajo, inu na skrinin
nizh nism govoral: kaj mene prashaj?
prashaj te, kateri so slisali, kaj sim njim
govoral: glej, ti vedo, kaj sim jest go-
voril. Kadar Jėsus tó rezhe, eden is
flushabnikov sraven stojezh njemu
sauho dá, rekózh: Takú odgovorish
višhimu Farju? Jėsus njemu odgo-
vory; *Aku sim hudu govoral, sprizhaj od
hudiga: aku pak prav, kaj me biesh?*
Poslal je pak Jėsusa svesaniga An-
nas h' Kajfasu višhimu farju. Vi-
shi farji pak, inu use sberalishe
jishejo krivu prizhuvanje sóper Je-
susa, de bi ga umóрили, inu ne naj-
dejo, de si ravnu veliku krivih prizh
perstópi. Sakaj njih veliku je kri-
vu prizhuvalu sóper njega; inu pri-
zhuvanja niso vkup shle. Sadnizli
pak pridejo dve krive prizhe, rekó-
zhe: Mi smo slisnali njega rezhi:
Jest bom tá s' rokami sturjen tem-
pel rasdjál, inuv' treh dnovih drugi-
ga bres rók sturjeniga fosidal. Al
njih prizhuvanje ny obstalu. Višhi
far pak stópi v' frėdo, inu pra-
sha Jėsusa, rekózh: Nizh ne odgo-
vorish na tó, kar ti tebi naprej
mėzhejo? On pak molzhy, inu nizh

ne odgovory. Vifhi far spet pra-
sha Jesusa, inu rezhe: Sarotym
te per shivimu Bogu, de nam po-
vesh, aku si ti Kristus Sin Boshji?
Si ti Kristus Sin Boga visoku hva-
leniga? Jesus rezhe njemu: *Ti*
si rekal: povem vam pak, od sedaj bote
vidili Sinu zhloveckoviga jediozhiga na d-sni-
zi mozhi Boshje, prideozhiga v' oblakih
na nebu. Tedaj preterga vifhi far
svoje oblazhila, rekozh: Preklinjal
je: kaj potrebujemo vezh prizh?
glejte, sedaj ste flishali njegovu
preklinjanje: Kaj se vam sdy? Ludje
pak odgovore, inu rekó: Smerti je
ureden. Inu eni sazhnejo njega
sapluvat, njemu obras sakrivati,
inu sauhe dajati, inu rezhi: Prerokuj:
drugi pak njega v' obras s' pestmy
bijejo, rekózhi: Prerokuj nam, Kri-
stus, kdo te je udáril? inu hlap-
zi ga s' rokami bijejo, inu moshje,
kateri Jesusa dershe, ga saframuje-
jo, inu bijejo: ga sakrivajo, inu v'
njegovi obras tólzhejo; inu ga pra-
shajo, rekózhi: Prerokuj, kdo te
je udáril? inu vezh drugiga preklin-
janja sóper njega govore.

Peter pak je od dalezh hodil

sa Jesufam : inu en drugi Jóger. Taiſti Jóger pak , ker je snan bil viſhimu farju , je fhal s' Jesufam v' dvor viſhiga farja. Peter pak je ſtál per uratih svunaj. Uni Jóger tedaj , kateri je viſhimu farju snan bil , je vun fhal , uratarizi rekal , inu je Petra nóter jiti puſtila. Inu Peter je perſhal sa Jesufam nóter v' dvor viſhiga farja. Uratariza tedaj ena dekel viſhiga farja rezhe Petru : Kaj né , tudi ti ſi eden Jógrov tigá zhloveka ? Hlapzi pak inu flushabniki ſo ſakurili ogin v' fre-di dvoriſha : inu ſede okrog ; inu ſtoje per ſharjávzi , ker je mras ; ter ſe grejejo : Peter pak s' njimi ſtojy , inn ſe greje : inu ſedy tam s' flushabniki , de bi konez vidil. Kadar pak Peter svunaj ſedy , sdolaj na dvoriſhu , inu uratariza njega vidi per ſvitlobi ſedeti , inu gréti ſe , ſtópi k' njemu , njega ravnu pogleda , inu rezhe : Tudi ta je s' njim bil : Tudi ti ſi bil s' Jesufam Nazarenſkim , Galilejzam. Peter pak tajy prizho uſih , rekózh : Niſim iſtih iſtih : ſhena , ne poſnam ga : ne ſnam , tudi ne vem , kaj govorim.

Inu vun gre pred dvor; inu pete-
 lin sapoje. Kadar pak zhes prag vun
 gre, njega vidi ena druga dekla,
 inu tim, kateri fo ondi, rezhe:
 Tudi ta je bil s' Jესufam Nazaren-
 fkim: tudi ta je is tistih. Peter
 (*spet*) stojy, inu se greje. Inu zhes
 enu maihinu, kadar njega en drugi
 vidi, rezhe: Tudi ti si eden is unih.
 inu (*em*) rekó: Nisi tudi ti is nje-
 govih Jógrov? On pak spet tajy:
 inu rezhe: Nisim. Inu tajy s' per-
 sego: Ne posnam tiga zhloveka. Inu
 zhes enu malu, kadar zhafa okoli
 ene ure mine, en drugi, eden hlap-
 zov vishiga farja, striz tigá, kate-
 rimu je Peter uhú odsekal, perter-
 di, rekózh: Resnizhnu tud ta je
 s' njim bil: sakaj on je tudi Ga-
 lilejz. Peter pak rezhe: Zhlovek,
 ne vem, kaj govoriš. Hlapez re-
 zhe njemu: Te nisim jest vidil na
 vertu per njemu? Inu zhes enu ma-
 lu perstópio ondi stojezhi, inu rekó
 Petru: Resnizhnu, tudi ti si is unih:
 sakaj tudi ti si Galilejz, ker tvoj
 jésik tebe rasodeva. On pak sazhne
 rotiti se, inu persegati: Ne po-
 snam tigá zhloveka, od kateriga

govorité. Inu sdajzi, kadar fhe go-
vory, petelin drugizh sapoje. Inu
Golpod se osré, inu Petra pogléda.
Inu Peter se spomni na besédo, ka-
téro je Jęsus njemu rekal: *Preden
bo petelin dvakrat sapejl, bosh mene tri-
krat satajil.* Inu Peter grę vun, inu
milu joka. Kadar se je pak dan stu-
ril, se ufi farji, inu starejšhi is-
ludstva, višhi farji, inu pismarji
vkup sberó: se posvetvajo zhes Je-
susa, de bi ga v' smert isdali: inu
pelejo Jęsusa v' svóј sbor, rekózhi:
Aku si ti Kristus, povej nam. On
rezhe njim: *Aku vam kom povedal,
meni ne bote verjeli: aku bom pak tudi
prashal, ne bote meni odgovorili, inu me
tudi ne bote ispuštili: od sedaj pak bó
Syn zhloveka sedel na desnizi Boshje mo-
zhy.* Ufi pak rekó: Si ti tedaj Sin
Boshji? On rezhe: *Vi govorité, de
sim jest.* Oni pak rekó: Kaj potre-
bujemo fhe prizhovanja? sakaj fa-
mi smo is njegovih úst flifhali. Inu
nfa mnóshiza uftane, inu njega k'
Pilatushu pele.

N A U K.

Jesusa samo nedólshnost, inu svetóft, pred kateri: a ozhmý tudi meisez ny svital, inu svesde ni o zhisle, (Job. XXV) pęlejo gręshniki k' sodbi pred gręshnika. Ony njega pęlajo pred vis'higa farja Judovikiga, de bi tam tóshen, sasilhan, preprizhan, inu sójen bil. Kdó je kriv, de se nedólshni Jesus krivizhni sodbi podvershe? kdó drugi, ku mi gręshniki? Mi smo tęga krivi! mi, kateri bres shitevila veliku gręhov sturimó, inu vonder hózhemo sa pravizhne shetibiti: mi; kateri se vezh bojimó od zhloveka, ku od Bogá sójeni biti: mi, kateri vezh shelimó ludęm ku Bogú dopasti: mi, kateri blishnimu s' lashmy, krivim prizhanjam, ali na druge gręshne vishe pred oblastnikam krivizó dęlamo: mi, kateri is poshlenja zhasniga dobizhka, ali zhasly, ali pak is strahu zhasne shkóde ali framote resnizo utajimó, ali samolzhimó, kadar je tręba njó povedati. Jesus od vis'higa farja prashan ene besęde govory, katere se

prav po resnizi inu modrósti, ter nizh kriviga v' febi nimajo; inu vonder njemu savolo tēh bres povélja, inu prav po krivizi eden hlapzov višhiga fárja saúho dá, kakur bi Jęsus sanizhuvávez višhi oblásti bil. Kdó drugi je tē njemu sturjene krivize kriv, ku mi; kę dostikrat tē, kateri nas s fvarę, ali nam nashe pregreshenje ozhitajo, nózhemo poslušhati, ter nję sovrašimo, ali zelú udarimo, ali usaj udariti shelimó. Savolo nas Jęsus doby saúho, kakor de bi višhi oblást sanizhuval: sakaj dostikrat se mi od Bogá postavleni oblásti sóper stávimó, inu njó sanizhújemo.

M O L I T U.

Sanizhúvanje hózhem savolo tebe, o Jęsus, prenešti; zhasno zhasť hózhem sanizhuváti, kę tim savolo mojih gręhov uręden sanizhuván biti. Lubiti, inu sa moje perjátle imęti hózhem tē, kateri bódó meni resnizo govóрили, inu moja hudobio meni pred ozhy stávili. Oni meni

dobru sture. *Pravizhen bó mene is smilenja
svaril, inu pokregal: olje greshnikovu pak
nima meni glavo omastiti, je rekal (v' 150.
Pf.) David. Mój Bóg! skusi krot-
kóft, s' katero si krivizhne toshbe
preterpel, te prósim, daj meni gna-
do moje grehe is serza sposnati,
inu prizho tebe povedati: inu ne
pusti, de bi se moje serze na hudobne besede
nagnilu, inu pregrehe isgovárjalu. (150.
Pf.) Sturi, de se pred temi, katerim si
oblášt zhes mence dal, ulelej is ser-
za ponisham, inu nje poshtujem:
Ker je takú tvoja vóla, inu ker si
tudi ti takú sturil. Amen.*

IV.

ZHETERTI STAZION.

*Jesusa pred Pilatusham toshio, sa hudob-
niga Barábba pak prósio.*

Branje is S. Evangelia.

Po tem ker so v' zelim sboru se
posvetvali, Jesusa sveshejo, inu
od Kajfsha peležo v' fódno hisho;
inu svesaniga perpeležo, inu zhes

dajo Ponziu Pilátushu, dushelni-
mu oblastniku. Je pak sjutraj Ta-
krat, ker Judas, kateri je njega
isdál, vidi, de je obliójen, se fka-
fá, inu nasaj pernese vislim farjam
inu starislim trideset frebernikov,
rekózh: Greshil sim, ker sim nedól-
shno kry isdál. Oni pak rekó: Kaj
je nam már sa tó? gledaj ti gori.
Inu on frebernike v' templi od sebe
vershe, se prozh poda, gre tje,
inu se s' vervio obeši. Visli farji
pak usamejo frebernike, inu rekó:
Ne spodóbi se nje v' zerkveno ládji-
zo verzhi: sakaj tó je žena kervy-
Sklenjejo pak med seboj, inu sa nje
kupio nivo eniga lonzhárja sa poko-
palishe ptujih Sa tiga vólo je taista
niva imenuvana Hazeldama, to je,
Niva kervy, do danafhniga dnóva.
Tedaj je dopolnjenu, kar je govor-
jenu bilu fkusi Jeremia Preróka,
rekózhiga: Useli so trideset freber-
nikov, zeno v' zenitvo postavleni-
ga, sa kateriga so s' Israélovimi
otrózmi kup sturili: inu so nje da-
li sa nivo eniga lonzhárja, kakor
je meni Gospód ukasal. Judji pak
niso fhli v' sódno hisho, sa tó de

bi ne bily omádeshani, inu de bi
 smeli veliko nózh jesti. Grę tedaj
 Pilatush k' njim vun, inu rezhe:
 Kakushno toshbo pernefete zhes
 tigá zhloveka? Oni odgovore, inu
 rekó njemu: Aku bi tá ne bil hu-
 dodelnik, bi ga mi ne bily tebi
 zhes dali. Pilatush tedaj rezhe njim:
 Usamite, inn obsóдите ga po va-
 shi postaví. Judji tedaj njemu rekó:
 Mi ne smemo nikógar umoriti. De
 bi se beseda dopolnila, katero je Je-
 sus govóril, kadar je na snanje dál,
 s' kakushno smertio ima umreti.
 Tedaj sazhnejo njega tóshiti, re-
 kózhi: Tigá smo nashli, de nashli
 národ sapelúje, inu brani dajati dá-
 zio zesarju, inu govory, de je on
 Kristus Krajl. Grę tedaj spet Pila-
 tush v' sódno hisho, inu poklizhe
 Jesufa. Jesus stojy pred dushelnim
 oblastnikom, inu dushelni oblastnik
 prasha njega, rekózh: Ši ti krajl
 Judovski? Jesus odgovory: *Rezhe/h*
to sam is sebe, ali so tebi drugi od mene
povedali? Pilatush odgovory: Šim
 jest mar Jud? tvój národ, inu víshi
 farji so tebe meni zhes dali: kaj si

sturil? Jęsus odgovory: *Moje kra-*
lestvu ny od tige sveita: aku bi od tige
sveitá bilu moje krailestvu, bi se moji su-
shabniki pazh bojuvali, de bi jest ne bil
Judam isdan: sđaj pak moje krailestvu ni
od tod. Pilatush tedaj rezhe njemu:
Si ti tedaj krajl? Jęsus odgovory:
Ti govoriš, sakaj krajl sim jest: jest sim
k' timu rojen, inu sim k' timu na svejt
peršhal, de od resnize prizhújem: sledni,
kateri je is resnize, moj glas poslušha.
 Pilatush rezhe njemu: Kaj je resni-
 za? Inu kadar tó rezhe, grę spet
 vun k' Judam, k' višhim farjam,
 inu trumam: inu rezhe njim: jest
 nobene krivize ne najdem na nje-
 mu. Inu kadar Jęsusa višhi farji,
 inu starišhi tóshio, inu veliku sóper
 njega tóshio, nizh ne odgovory.
 Pilatush pak njega spet prašha, re-
 kózh: Ne flifhish, kóliku sóper tebe
 prizhújejo? nizh ne odgovoryšh?
 glej, v' kaku velikih rezheh tebe
 tóshio. Jęsus pak nizh vezh na nobe-
 no besędo njemu ne odgovory, ta-
 kú, de se dushęlni oblaštnik filnu
 zhudi. Ludję pak she vezh filio, re-
 kózhi: On shunta ludstvu, ker po-
 zęli Judęi vuzhy, kar je sazheł od

Galilée do tukaj. Pilatush pak, kadar flisli od Galilée, prafha, zhe bi Jėsus zhlovek is Galilée bil. Inu kadar isve, de pod Heródeshovu gospodstvu flisli, njega pófhle do Heródesha, kateri je tē dny tudi v' Jerusalemu. Heródesh pak, kadar Jėsufa vidi, se filnu ovefely: sakaj she veliku zhasa je shelel njega viditi: ker je veliku od njega flishal, inu je vupanje imel, de bo njega vidil kaki zhudesh fturiti. Oprashúje pak njega s' mnogim govorjenjam. Al Jėsus njemu nizh ne odgovory. Visli farji, inu pismarji pak njega terdú tóshio. Inu Herodesh s' svojimi soldatmi njega sanizhuje, inu salramuie belu oblezheniga, inu k' Pilatushu nasaj pófhle. Postaneta pak perjatla Heródesh, inu Pilatush taisti dan: sakaj prėd sta bila v' sovrashtu med febój. Pilatush pak ukup poklizhe visli farje, poglavarje, inu ludstvu, inu rezhe njim: Perpelali ste k' meni tigá zhloveka, kakor de bi ludstvu odurazhuval; inu glejte, jest sim njega prizhovals prafhal, inu nobene krivize ne najdem na tim zhloveku v' tih re-

zhēs, v' katerih njega toshite; pak
tudi Heródes ne: sakaj poslal sim
vafs k' njemu, inu glejte, nizh smer-
ti uredniga ni bilú na njemu naj-
denu: pretēpel ga bom tedaj, inu
ispuštil. Mógel je pak njim eniga
ispuštiti ob prasniku: inu je nava-
do imel mnóshizi eniga jetnika
ispuštiti, kateriga bi hotli. Ima pak
kdaj eniga flovezhiga jetnika, ka-
teri je imenuvan Barábba Barab-
ba je pak bil rasbójnik, kateri je
bil savolo punta v' mēstu šturjeniga,
inu ubiánja s' puntarji uklenjen; ka-
teri je eniga ubil, inu je bil v' jezho
vershen. Inu kadar mnóshiza gori
pride, sazhne Pilátusha proſiti sa
tó, kar njim je uselej šturil. Kadar
so se tedaj vkup sbrali, Pilátush re-
zhe: Jest nobene krivize ne najdem
na njemu: je pak navada per vafs,
de vam ob veliki nozhi eniga ispu-
štym; hózhete tedaj, de vam Kraj-
la Judovfkiga ispuštym? Kateriga
hózhete, de vam ga ispuštym? Ba-
rábba, ali Jesusa, kateri je imenu-
van Krístus? Sakaj vēdil je, de so
ga višhi farji is nevoshlivosti isda-
li. Kadar pak Pilátush na sódnim

sedeshu sedy, poshle k' njemu njegova shena, rekózha: Nizh se ne puzhaj s' tim pravizhnim: sakaj veliku sim terpela danafs v' fanjah sa volo njega. Al vishi farji, inu stá-rishti so fhuntali, inu pregovárjali ludy, de bi sa Barábba profili, Jësusa pak pogubili. Inu usa mnóshiza upie, inu rezhe; Prozh s' tem, inu ispufti nam Barábba.

N A U K.

Jësusa enimu puntarju, inu ubiávzu Judji sád postavjo. Oni prótio, inu nagánjajo, de ima tá ispushten, Jesus pak krishan biti. O nehvalëshnu Judovsku ludstvu! kaj je tebe takú strashnu smotilu, inu sape-lalu, de enimu hudodělniku sad postavish, inu hózhesh umoriti tēga, katerimu v' nedólshnosti inu svetósti enakiga nisi vidilu? Judji! takú strashno nehvalëshnost njemu sa njegóve bres fhtevila sturjene dobróte povernete? Pět dny přéd ste njega s' veliko zhastió v' Jerusalemlali, inu njemu upili: *Hojanna Sinu Davidovimu, hvalen bodi,*

kateri pride v' imenu Gospodovinu ; inu
danals upiete: *Krishaj, krishaj ga.*
Preusętnost inu nevoshlivost je vashe
vuzhenike do ene taku grosne kri-
vize perpelala, ker so svojo zhasť,
inu svój dobizhik vezh ku zhasť
Boshjo, inu svoje inu drugih sveli-
zhanje iskali: inu sa tega vólo
njih ozhy niso mogle prenesiti zhasť,
katera se je Jęsusu ikasuvala. Tvo-
ja mraslota próti resnizi, o ludstvu
Judovski, je sturila, de se pustish
sapelati, inu de v' takushno kervi-
zo pervólish.

M O L I T Ů.

Al tudi jest táko krivizo sturym ;
tudi jest tebe, mój Bog, ne eni-
mu rasbójniku, temuzh zelú pek-
lęnskimu hudizhu sád postavim,
aku njegóvo vólo spólnim, inu tvo-
je povélje prestópim: aku vezh bla-
gú inu posvetnu veselje, ku tebe,
breskonzhno dobróto, inu aku vezh
tvoje stvary, ku tebe utigamogó-
zhiga stvarnika lubim. Barabbu te-
be sád postavim, kolkurkrat mene

fovrashtvu proti blishnimu, ali po-
shelenje mogózhnim dopasti oflepy,
de s' krivizhnimi potegnem, inu ne-
dólshne sapustym, ali zelú zhes nje
se usdignem. Mój Jęsus! tvojo zhašt
hózhem sa naprej pred usim dru-
gim jiskati; nóbena stvar me nima
od tebe mojiga Bogá lózhiti. Sgubo
mojiga premoshenja, moje zhašty,
inu tudi mojiga shivlenja sim per-
pravlen rájishi prestati, ku tebe
sapustiti. Ah! ne dopusti, de bi se
mojiga ferza kadaj preusętnost, zha-
stýlákornost, al foverashtvu pólá-
stilu, inu de bi jest ná to visho
resnizo sgręshil, ali sapustil. Nikar
ne dopusti, de bi jest kadaj shelel
ludem vezh, ku tebi dopasti, ali de
bi se vezh bál ludęm ku tebi se sa-
meriti; ali de bi sa ludy vólo v'
krivizo pervolil, inu taku tebe Ba-
rábbu sad postavil. Amen.

V.

PETI STAZION.

Pilatush pusty Jesusa gajshlati.

Branje is S. Evangelia.

Pilatush ludy spet nagovory, ker hózhe Jesusa ispuštiti: inu rezhe: Kateriga is dveh hozhete, de vam ispuštym? Oni rekó? Barabba. On rezhe: Kaj tedaj hozhete, de sturim s' Judovskim Krajlam, Jesusam, kateri je imenuvan Kristus? Ludje spet she vezh upiejo, rekózhi: Krishaj, krishaj ga. On pak tretizh njim rezhe: Kaj je tedaj hudiga sturil? nobene smerti uredne pregrehe ne najdem na njemu: tepel ga bóm tedaj, inu ispuštil. Ludje pak she bol upiejo: Krishaj ga: inu s' velikim upitjam tihe, inu prófio, de bi krishan bil, inu njih upitje zhe dálej vekshi perhaja. Tedaj usame Pilatush Jesusa, inu njega pusty gajshlati.

N A U K.

Nash Svelizhar se podvershe eni-
 mu tepenju, v' katerimu sraven
 neisrezhenih bolezhin tudi veliku
 saframuvanje terpy: zhes kar se
 skusi Davidove vušta potóshi, re-
 kózh: (LVIII. Pf. 8.) *Sramota moje*
oblizhe pokriva. Sakaj s' gajshlami
 je bil tepen, s' gajshlami, s' kateri-
 mi so bily samú flushni, prav sani-
 zhuvani ludie, inu hudodelniki tepeni.
 Takim soldátam je zhes dán, kate-
 re je savolo njih preshirnosti, inu
 nesramnosti v' Psalmu teleta, le-
 ve, inu psé imenuval, ker je re-
 kal: de so njega mladi junzi obfu-
 li, sgrabliivi levi poshreti hotli, inu
 psi obstopili, ker je njega truma
 hudobnih oblegla. Sakaj preter-
 pish, o lubesnivi Isvelizhar, kakor
 flushni, inu hudodelniki takú groso-
 vitnu, inu framote pólnu tepenje?
 Ah, na moje mestu si se postavil;
 mój dólz namesti mene plazhújesh.
 Jest sim saflúshil, kakor en flushni,
 inu puntar vezhnu saframuvan, inu
 tepen biti. Jest sim sapravail per S.
 karstu dobleno prostošt Boshjih ot-

rók, inu sim postal hujshi, ku pręd, jetnik hudizhovi, inu flushni gręha: (Joan. VIII. 34.) sakaj, kakor ti nafs ti vuzhil, flędni, kateri gręh stury, je flushni gręha. Inu sa tó si ti takú, kakor so nekadaj nesvēste flushne tepli, neusmilenu tepen bil.

M O L I T U.

O dobrótlivi Jęsus! kaku bi jest krivize tebi, inu od tebe stvarjenim dufham sturjene dosti objókal? Ah, sam tó nikdar ne samórem; temuzh skusi tebe namesti mene tepéniga, inu saframuvániga samórem, inu hózhem tó sturiti. Prósim tebe tedaj jest slab gręshnik ponishnu, daj meni moje neisrezhene, inu bres mere velike krivize spo- snati: napólni moje serze s' straham pred neskonzhno svetóstio inu pravizhnostio mojiga Bogá, kateri tebe savolo mene takú strashnimu inu framote pólnimu gájshlanju zhes pusty: sturi, de bódem uselej spo- lnal, kakú filnu uręden sim jest na timú svejtu tepen biti; jest, kateri

sim vus póln kriviz; jest, kateri
 sim (Luk. XII. 47.) tvojo volo vē-
 dil, pak nisim hotel ispolniti; inu
 sim sa to ureden od tebe vēzhnu
 savershen biti. Ker ti fama svetost,
 inu nedolshnost savolo mene toli-
 kaj terpish, sturi, de bóm uselej te-
 be hvalil, kadar me tukaj tépesh,
 inu me s' tem uredniga sturish, de
 tvojo podobó na sebi nósim. Ti sam
 govoriš skuli usta Svetiga Pavla,
 rekózh: (Hebr. XII. 6.) *Kateriga*
Gospod iubi, tigá pod shibo ima: on tepe
usakiga otroka, kateriga gori usame: osta-
nite pod shibo: kakor proti otrokam je Bog
proti vam sadershy: sakaj kje je en otrok
kateriga ozhe oistru ne ima? Tákušnu
 zhasnu tepenje meni vupanje dela,
 de bóm vēzhnimu tepenju odshe-
 Amen.

VI

SHESTI STAZION.

Jesusa s' ternjam kronajo.

Branje is S. Evangelia.

Dushelniga oblastnika soldatji usa-
 mejo Jesusa s' lebój v' fódno hisho:

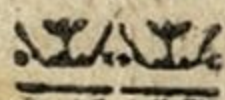
ga peležjo v' dvor fódne híšhe: inu
k' njemu sberó zelo trumo: njega
isfležhejo, inu njemu fhkarlatni
plajsh okóli dajo: spletejo krono is
ternja, inu njemu na glavo postavio:
dajo njemu en terst v' dešno rokó:
k' njemu stópajo, pred njim po-
klekújejo, se njemu posmehújejo,
ga sazhnéjo posdravlati, inu rekó:
Sdrav bódi, krajl Judovski: inu da-
jejo njemu saúhe: terst usamejo, ga
s' terstam po glavi biejo, ga sa-
plújejo, na koléna pádajo, inu ga
mólio.

N A U K.

Ker je Jęsus soldátam zheš dan,
de bi njega gajshlali, oni menio,
de je njim perpušhenu s' njim use,
kar bi hotli, pozheťi. Oni se norzhu-
jejo nad njim, ker je rekal, de je
krajl. Oni ga pošade, kakur eniga
neumniga, kateri je samú v' svo-
jih mislih krajl: inu namesti kraj-
leve snage, inu zhašty njega ob-
dajo s' bolezhinami inu sanizhuvan.
jam: use, kar si proshirnost inu

neusmilenoſt ismiſliti ſamóre, nje-
 mu ſture. O Jeſus, (Skriv. Raſod.
 XIX. 16.) Krajl zhes kraje, inu Go-
 ſpód zhes Goſpoduvávze, ſa kaj ta-
 ke krivize med tvojimi ſtvarmy
 prenéſeſh? (Pf. XXII. 7.) O krajl
 zhaſty, ſa kaj ſe podverſheſh takú
 neſpodóbnimu ſanizhuvanju? Ah,
 ſa volo naſs napuhneneh gréſhnikov
 uſe tó preterpiſh. Mi Boga niſmo
 ſa Goſpoda, inu kraja ſpoſnali, ter
 ſmo njemu nepokórní bili. Mi Bogú
 niſmo zhaſt ſkaſali, kakor ſmo njemu
 dolſhni. Mi ſmo hotli po ſvoji glavi
 inu voli ſhiveſti. Mi ſmo ſebi zhaſt
 ſheleli, inu jiſkali, ter ſmo hotli zhes
 druge povíſhani biti. Mi ſvoje gréſknu
 telú niſmo is te miſli oblazhili, de bi.
 ſvojo nagoto ſkrili, inu ſebe mraſu
 inu urozhini ubranili, temuzh is te
 miſli, de bi ludem dopádlí, inu njih
 ozhy ná - ſe ulékli; inu ſa tiga vo-
 lo ſmo ſe lepotili, ſnashili, inu
 ludem pred ozhy ſtávili. Sa táke od
 naſs tvojimu nebeſhkimu Ozhetu
 ſturjene krivize, ſé ti, o Jeſus, po-
 koríſh, inu teiſte plazhújeſh. Naſho
 nepokórhino, preuſetnoſt, inu gréſh-
 nu lepotenje ti plazhújeſh s' tern-
 jam na tvoji ſvęti glavi, kateru njó

vſo rasbode, s' plajſham, kateri je te-
bi ſa oſramuvanje ogernen, s' plun-
ki, kateri tvoje lubesnivu oblizhje
ogerde, s' ſaúhami, katere tebi da-
jejo, s' poklekuvanjem, s' katerim
tebe kakor eniga krajla ſa ſmeſh po-
sdravlajo. Ker ſmo mi kakor terſt,
kateriga vejter ſem ter tje podája,
ſlabi inu neſtanovitni, sraven tiga
pak vender preuſetni, inu na ſvo-
jo pamet inu mózh ſavupajózhi,
ti; o Jeſus! dopuſtiſh, de tebi terſt
nameſti krajleve páliže v'roke dajo.
Ker ſmo mi s' nepokorſhino tebi
naſhimu krajlu tvojo krailevo páli-
zo, kolikur je per naſs ſtalu, is
rók jemáli, inu tebe niſmo hotli
ſa krajla ſpoſnati; ti terpiſh, de
tebi terſtis rók jemlejo, inu s' njim
tebe po tvoji s' ternjam krónani
glavi tolzhejo. Na naſhe meſtu ſi
ſe podál, de bi naſs ſrezhne ſtu-
ril. S' tvojimi bolezhinami, s' tvo-
jo ternovo króno, inu s' tvojo ſra-
moto ſi nam greſhnikam vezhnu
krajleſtvu ſaflushil, kateru je nam
naſha nepokórſhina ſaperla; s' tvo-
jo krotkóſtio, pohlevſhino, inu po-
terpeſhlivoſtio med takimi tebi ſtur-

jenini krivizami nafs vuzhish, de
sa nebeſhku krajleſtvu imamo sa-
nizhuvanje inu krivizo is lubesni
proti Bógu preterpeti, inu njemu
v' vſimu pokórni biti, naj terpimó
savolo nafhe pokorſhine, kolikor
bódi.

M O L I T U.

Po isgleđu mojiga Svelizharja ſe
hózhem tebi, o Bóg, inu njemu v'
vſimu podverzhi, inu s' tvojo po-
mozhió uſe dopolniti, kar meni
ukashesh. Ti s' tem tvojim Sinam
ſi naſh krajl, (Dan VII. 27.) ka-
teriga krajleſtvu je vezhnu: (Pf. LXI.
12.) ti ſi mogózhen, inu uſmilen,
o Gospód; ti boſh uſakimu po nje-
góvih delih povernil. Tebe bom sa
naprej sa mojiga praviga krajla
imel. Tudi nózhem kadaj sheleti,
de bi jeſt viſhi ku drugi bil, ali de
bi me ludje hvalili, inu zhaſtili,
ali de bi s' lepotenjam mojiga ſtroh-
liviga teleſa zhloveſhkim ozhem
dopadel; ker vem; de (Jak. IV. 6.)
ſe ti preuſetnim sóper ſtavish,

ponishnim pak gnado dásh. Use to
vúpam spolniti, s' pomozhió na-
shiga s' ternjam krónaniga Sveli-
zharja, kateri nam je skusi svojo
ternovo króno gnado saflushil, nash
napuh, inu nasho lubesen proti se-
bi premagati, de bi v' pravizhnosti,
inu lubesni proti Bógu takú uterje-
ni bily, de nash nobena stvar od
nje ne lózhi. Amen.

VII.

SEDMI STAZION.

Pilátush Jեսusa v' smert zhęs dá.

Branje is S. Evangelia.

Pilátush grę spet vun, inu rezhe
ludem: Glejte, perpelám vam Jեսu-
sa vun, de sposnate, de nobene
krivize na njemu ne najdem. Je-
sus pride tedaj vun, inu ternovo
króno inu fhkarlatnu oblazhilu ima.
Inu Pilátush rezhe ludem: Glejte,
en zhlovek. Kadar tedaj vishi farji

inu flushabniki njega vidio, upiejo, rekózhi: Krishaj, krishaj ga. Pilatush rezhe njim: Usamite, inu krishajte ga vy: sakaj jest ne najdem na njemu krivize. Judji njemu odgovore: Mi imamo postavo, inu po postavi móre umreti, ker se je sa fina Boshjiga delal. Kadar tedaj Pilatush to govorjenje flifhi, se fhe bol bojy: inu spet v' fódno hishogre, inu rezhe Jësufu: Od kod ti ti? Jësus pak njemu ne dá odgovora. Pilatush tedaj rezhe njemu: Ne govoriš s' menojo? ne vesh, de oblást imam tebe krishati, inu oblást imam tebe ispuštiti? Jësus odgovory: *Ti bi nobene oblasti ne imel zhes mene, aku bi tebi ne bilú od sgoraj danu: sa volo tiga taisti, kateri je mene tebi isdal, ima veshi greh.* Inu od tiga zhasa Pilatush jifhe njega ispuštiti. Judji pak upiejo, rekózhi: Aku tiga ispuštyfh, nisi zesarjovi perjatel: sakaj sledni, kateri se sa krajla dela, zesarju sóper govory. Pilatush tedaj, kadar to govorjenje flifhi, Jësusa vun perpele, inu fède na fódni fedesh, na tim mestu, kateru se imenuje Litostrotos, po He

brejskim pak Gábbata. Je pak dan
 Perpravlanja k' veľiki nozhi, proti
 fhefti uri po nafhi navadi, *proti*
poldnevu, inu Pilatush rezhe Judam:
 Glejte, vash krajl. Oni pak upiejo:
 Prozh, prozh s' njim, krishaj ga.
 Pilatush rezhe njim: Vashiga krajla
 bóm krishal? Vishi farji odgovore:
 Nimam krajla, anpak zesarja. Ka-
 dar Pilatush vidi, de nizh ne o-
 pravi, temuzh de vėkshi hrup usta-
 ja, usame vode, inu si roke umie
 prizho mnóshize, rekózh: Jest sim
 nedólshen nad kervio tıga pravizh-
 nıga: vy glėdajte gori Inu use lud-
 stvu se oglasi, inu rezhe: Njegova
 kry naj pride na nafs, inu na nafhe
 otroke. Pilatush pak hózhe ludem
 sadofti sturiti, inu persódi, de bi
 se njih profhna dopolnila. On pak
 tıgá ispufty, kateri je bil savolo
 ubiánja, inu púnta v' jėzho poslán,
 sa kateriga so profili: Jėsusa pak
 njih voli zhes da. Namrezh Barab-
 ba ispufty, Jėsusa tepénıga pak njim
 zhes da, de bi krishan bil.

N A U K.

Pilátush grède is stopne na stopno globokejshi v' krivizhnoft, inu sajide do dna v' toisto. Sakaj greh je po Besedah S. Gregoria (Hom. i i. in Ezech.) ali sazhetik, ali nastopik greha, ali pak obadvóje; inu takú se grešnik zhe dalaj vezh od Bogá odmika. Tó vidimo na Pilátushu: on pada is krivize v' krivizo. On od sebe sadája svojo oblást, ker ludy prasha, kateriga is dveh, ali Jësusa, ali pak Barabba, hózhejo ispušheniga imeti, inu kaj imá s' Jësusam sturiti: on ukashe Jësusa nemilu tepsti: on dopusti, de je Jësus s' ternjam krónan. Pilatush! aku si sodnik, inu oblastnik, sa káj prashash tvoje podlóshne, kaku imash s' Jësusam sturiti? sa káj tvojim podlóshnim tvojo oblást podvershesh, inu s' tem një dersnihi delash? Aku na Jësusu nizh krivize ne najdesh, sa káj pustish njega takú nemilu tepsti, inu saframvati, ter takú s' tvojim sadershanjam Júdovsku ludstvu krivizo vuzhish?

Al Pilatush ny imel tisto serzhnost,
 inu lubesen k' pravizi, katero sod-
 nik imeti more. S. Pismu govory:
 (Sirah VII. 6.) *Ne jishi Jodnik po-
 stati, svungj aku si vupash s' tvojo mo-
 zho pregrehe satrjeti, de se ki mogozhni-
 ga ne ustrashish, inu se per tvoji pravizh-
 nosti ne pohujshash.* Pilatush hozhe pra-
 vizhen biti; al nizh zhasne frezhe
 nozhe sa volo pravize sgubiti: on
 prizhnjea vezhkrat pred ludstvam od
 nedoshnosti Kristusove; al kadar na
 to pride, de ima k' fhkodi svoje
 frezhe njega ispustiti, rajshi to stu-
 ry, de Judam v' krivizo, inu v'
 Kristusovo smert pervoli, ku pak to,
 de bi svojo frezho v' nemar pustil.
 Ah, Bog hotel, de bi veliku takih
 ne bilu, kateri si majn sa pravizo
 inu nedolshnost drugih persadevajo,
 ku ti je Pilatush persadel! Taku se
 gody, kadar je per zhloveku taka
 brumnost, katera ne pride is Duba
 Boshjiga, temuzh is zhloveshke mod-
 rosti, inu sa tega volo ny resnizhna,
 ny stanovitna: takushni zhlovek
 terdi pravizo samu na en zhas:
 on gleda, kaku bi sa pravizhniga

flovel, pak sa pravizo nize ne terpel: on si pojilhe isgóvore, s' katerimi se tudi zhes pravizo kaj stury: on grède dálje inu dálje, inu na konzu pokashe ušo hudobnost svojiga serza, katero je nekaj zha-
fa perkrival: toisto on pokashe, kadar se boji sa Bogá, inu pravizo svoje premoshenje sapasti, ali per ludeh v' samero, ali v' framo-
to priti: takrat se móre per nje-
mu Bóg, inu praviza krivizi umak-
niti. Sa tó rezhe S. Duh: (Jak. I. 8.)
*Zhlovek dvojniga serza je na usih svojih
potih nestanoviten. O gréh! naša kri-
vizhnost sa volo tebe páde na Je-
susa: de bi tá, kateri je krivizhni,
pravizhni postal, se móre nedólshni
Jesus sa njega tje dati: de bi grěh-
nik is flushnosti grěha řeshen bil,
peklenski jęzhi odsbel, inu vęzhnu
shivlenje dobil, je Kristus sama ne-
dólshnost hudobnim v' roke dán,*

M O L I T U.

Jest ubógi grěhnik! sposnam pri-
zho tebe, o neskonzhna dobróta,
de moja lubęsen próti tebi ny bila

relnizhna, keď som tolikukrát vech
mojo, ku tvojo zhašt jiskal; vech
sa zhasni dobizhik, ku sa nebešh-
ku bogastvu fkerbel; rajshi tebi, ku
svejtu se sameril. Oblásti od tebe
prejete se mnogiteri zhlovek ne po-
flushi po tvoji vóli, inu k' temu,
de bi se krivizam, inu hudobiam só-
per stávil, nedólshniga branil, inu
podperal te, katere si ti njemu is-
rózhil, posebnu svoje domázhe
s' lubeshnio, inu krotkostí vishal,
inu k' tebi pelal. Sa volo prejete
oblasti inu mozhy se mnogiteri na-
pihuje, inu s' toisto svoje ludy hu-
dú ima, inu tere: kar tiskusi mód-
riga prepovedúješh, rekózh: (Sirah:
IV. 35) *Nikár ne bodi, kakor lev v'
tvoji hihi, de bi tvoje domázhe okoli me-
tal, inu tvoje podloshne terel.* O mój Bóg,
várvej moje serze, de ne bom pro-
ti tebi kadaj sa moio oblast taku ne-
hvaleshen, inu krivizhen. Nikdar,
nikdar se nima tó sgoditi Tebe
hózhem pred usim, inu zhes use lu-
biti; naj pogine zhašt, blagú, po-
svejtnu veselje, aku na tó pride, de
bi se imel tebi sameriti. Use si hó-

zhem persadeti, de ne bóm k' nar
majnihi krivizi pregovorjen, de se
grěhu beršh v' sazhetku ustavim,
inu de ne sabredem kakor Pilatush
v' vekšhi krivize. Sakaj vem, de je
lóshihi grěha se varuvati, ku po
sturjenimu grěhu pravo pokóro stu
riti. Oblásti, katero zhlovek zhes
druge od tebe ima, se bóm takú
poslushil, kakor je tebi k' zhasti,
inu meni isrozhenim k' pridu inu
svelizhanju. Al jest flabi zhlovek!
kakú bóm tó moje naprejusetje bres
tvoje usigamogozhne gnade ispólnil?
Rasvetli mój um, omezhi, inu vi
shaj moje ferze s' tvojo gnado. A.
men,

VIII.

OSMI STAZION.

Jesus neje svoj krish.

Branje is S. Evangelia.

Jesusu flezhejo fhkarlatni plajsh,
ga v' njegovu oblazhilu oblezhejo,

inu prozh pęlejo. Oni usamejo Ję-
suśa, inu vun pęlejo, de bi ga
krishali. Inu on nese svój krish,
inu grę vun na toistu męstu, ka-
teru fe imenúje męstu mertvas-
kih glav, po Hebrejskim pak Gol-
gota.

N A U K.

Jęsus ima fhkarlatni plajsh samú
takú dólgu na sebi, dokler tó nje-
góvim sovrashnikam k' timú flushi,
de njega sasmehújejo. Po tem sa-
smehuvánju Bóg dopuſty, de nje-
mu tó oblazhilu flęzhejo, inu nje-
góvu prejšhnu oblazhilu dajo; kęr
Jęsus snaminja sęmliskiga krajla sa
drugu ku sa svoje saframuvanje ny
hotel na sebi imęti. On hózhe tu-
kaj, de njega ludję sa eniga na
svejtu sanizhuvaniga zhloveka ima-
jo. U svojimu prejšhnimu oblazhilu
tedaj sadęne na ramo njemu per-
pravlen krish, inu framotni lęs,
na kateriga imajo njega perbiti,
sam nese skusi męstne urata. Nad
Jęsusam je bilu tedaj dopólnjenu,

kar od Isaaka (V' I. Buk. Mojs. XX. 6.) beremo , de je sam drevá nešil , na katerih je imel Abraham njegovi ozhe njega sa saklani dár po Boshjimu povelju foshgati. Jęsus ję po besędah S. Pavla (Na Heb. XXIII. 11.) svunaj urât terpeti hotel , kakor so se nekada (III. B. Mojs. XVI) trupla sa gręh sakláníh shivál svunaj stanuvanja Júdov shgale ; kar je pomenilu , de bóde Kriftus sa gręhe uńiga sveja svunaj mešta umorjen , de bi , kakor piše S. Pavl , (Na Hebr. XIII. 12.) fkusi svojo kry ludstvu posveťtil. Nad Jęsufam je bilu spolnenu , (Matt. XXI. 39.) kar je on ene dny pred svojo smertio v' perglihi od tina eniga , kateri je vinógrad kmetam dál obdeľati , Judam poveďdal , de so se kmetji po tęm , ker so posłáne gospodarjove hlapze stepli , inu umóрили , tudi nad njegóvim finam pregrešhili , njega is vinograda vun ulękli , inu umóрили. Ti hlapzi so bily preroki Boshji , katere je Bóg poslal v' svóј vinógrad , tó ję , med svoje Júdovsku ludstvu , de bi tam s' navúki , inu

opominanjam fád pravizhniga shivlenja prejeli; al poglavárji Júdovfki nje niso hotli poslušhati, temuzh so nje hudú sukali, tepli, umórili. Šin, kateriga je gospodár vinógrada poslal, je edinurojen sin nebeshkiga Ozhetá, Jesus Kristus, sa prerókmi med Judovsku ludstvu poslan. Judji, sósebnu vishi med njimi, tudi njega niso hotli poslušhati, temuzh so njega popadli, hudú imeli, inu sadnizh is Jerusalemskiga mésta, is nar imenitnihiga Judovskiga stanuvanja, is svetiga mésta ulékli, de bi ga svunaj krishali, umórili, inu po tem samy zhes ludstvu gospoduvali. Al Jesus je sam takú hotel imeti, de je bil vershen is Jerusalemskiga mésta, kateru je bilú po besedah Jeremia (Shal. Pejś. II. 15.) *nar lepishi méstu, veselje zéliga svejtá*, inu kateru je bilu podóba nebeshkiga mésta, inu veselja. Jesus je hotel, de je bil is Jerusalemskiga mésta gnán, ker smo se mi neuredne sturili v' nebeshki Jerusalem jiti; on pak je nam tó frezho saflushiti hotel. S' tem nafs on uzhy, de móremo od po-

svejtniga veselja bejshati, inu s' njim krish, inu saframuvanje nositi, aku shelimó v' vezhnu veselje, inu zhaft pridti. Sa tó nafs S. Paul opomina, rekózh: (Na Heb. XIII. 13.) *Jesus je svunaj urát terpel: pojdimo tedaj k' njemu is stána shotorov, inu nosimo njegovu saframuvanje: sakaš nimamo tukaj obstojezhiga mejsta, anpak perhódnu jishemo.*

M O L I T U.

Na nobenu veselje, o Jesus, ne na semli, ne v' nebesih nimam pravize, ker sim se ušiga veselja fku-si greh, kateri je prepovedanu veselje, neuredniga sturil. Od tvoje milosti samú pride, de vupanje imam kadaj v' nebesku veselje priditi: al tvoja vóla je, de imam s' teboj krish is mejsta proti gori Kalvárje nesiti, tó je, veselje tigá svejta pustiti, inu s' pervólnim serzam smerti v' terplenju se blishati. Sa tó se odpovem zhasnimu veselju: ne dám se svejtu s' perlisuvánjam, inu obętanjam nezhimernih,

inu sapelivih dobrót flepiti; sakaj njega dobróte moje ferze ne samórejo pokójnu, inu mene frezhniga sturiti, inu hitru minejo. Sa tó hózhem vednu na tvoje besede misliti, s' katerimi v' S. Pismu rezhesh: (Pridig. VII. 3. *Bolshi je jiti v' hisho shaluvanja, ku v' hisho pojedine: sakaj v' uni smo opomneni na konez ufih ludy, on shiv tudi misli na to, kaj bó pershlu. Prósim te k' temu sa tvojo pomozh. Amen.*

IX.

DEVETI STAZION.

Simon Zireneiz neje krish sa Jესusam; inu sheng nad Jესusam shalujejo.

Branje is S. Evangelia.

Kadar s' Jესusam vun gredó, najdejo eniga zhloveka is Zirene, s' imenam Simona: kateri je od perstave prifhal, inu je ozhe Alexandra inu Rufa; tigá permórajo me-

mu gredózhiga, de bi Jerusovi krish
nefil. Inu njemu naloshe krish sa
Jesufam nefiti. Velika mnóshiza lu-
dy pak, inu shen sa njim gre: ka-
tere jókajo, inu njega milvajo. Je-
sus se pak proti njim oberne, inu
rezhe: *Hzhëre Jerusalemske, nikár ne
jokajte zhes mene, anpak jokajte zhes Je-
se, inu zhes svoje otroke. Sakaj glejte,
dnovi bodo pershli, v' katerih poreko:
Srezhne so nerodovitne, inu teleša, ka-
tere niso rodile, inu persi, ktere niso
doile: takrat bodo sazhegli rezhi gorám:
Láaite na nafs, inu hribam: Pokrite nafs.
Sakaj zhe na srovim lesu to delajo, kaj se
bo godilu na juhmu? S' Jesufam pak
pelejo tudi dva hudobnika, de bi
umorjena bila.*

N A U K.

Ker se soldatji boje, de bi Jesus
pod teshkim krisham ne opešhal;
posilio eniga drugiga, de njegóvi
krish sa njim nele. Tó ony ne stu-
re is te misli, de bi Jesusu ustregli,
temuzh sa tó, de bi se na poti

predólgu ne samudili, inu de bi njega sa hujshi terplenje pervarovali. Al sa kaj oflabish, o Jęsus, pod krisham takú, de móre en drugi tvoj krish preuseti? 'Ti li s' eno besędo flabe inu bolne na enkrat terdne, inu sdrave sturil: na tvoje povelje so mertvi oshivęli: ti po besędah tvojiga Apostelna (Heb. I. 3.) s' tvojo mogózhno besędo uęstvary obdershish: sa kaj pak tebe enu brunu taku teshy? Tvoja besęda, usmileni Svelizhar, fkusi vusta eniga preróka meni pove, de si ti (Isai. LIII. 4.) nashe flabósti ná-ęuseł. Ti postanešh flab, de bi mi mozni postali, inu samógli od tebe nam naloshene krishe nofiti. Ti oflabish sa tó, de bi tebi krish israme usęt, inu enimu drugimu naloshen bil, kateriga njemu fizer po fili naloshę, on pak vonder dalejnefe. Skusi tó nafs vuzhyfh, de imamo mi krish vfaj takú nofiti, kakor ga je Simon Zirenęjz nofil, aku ga nózhemo takú nofiti, kakor si ga ti nofil, inu kakor ga sa tebój popólnim dobri kristiani nófio; tó ję, de ga imamo vfaj kakor flabi kri-

stiani takrat s' volo ná-se useti ,
 inu nositi , kadar nam ga ti po tvo-
 ji modrósti , inu milosti naloshish ,
 inu kadar se njega brani ne móre-
 mo , zhe ga she is svoje vole , inu
 is lubesni proti tebi ná - se ne sa-
 denemo , inu ne nófimo. Sakaj ta-
 kú dóber si ti , de tudi toistu ter-
 plenje , kateru nam ti bres nashiga
 isvolenja pófhlesh , sa poplazhvan-
 je nashih gréhov gori usamesh , aku
 toistu sa vólo tebe ponishnu , inu
 poterpeshlivu prenesemo. Ti dobru
 vesh , kateri krishi so nam k' sve-
 lizhanju nar vezh potrebni , inu per-
 pomóshni. S' krishni hózhesh ti rá-
 ne nashih dufh sazeliti ; ker nam
 tó usamesh , kar smo zhes tvojo
 volo lubili , ali tó pófhlesh , kar na-
 sho napazhnu lubesen proti sebi ,
 inu nashe gréshnu poshelenje doli
 tere.

M O L I T U.

O Jęsus , nózhem se nikdár vezh
 krishov brani , katere ti meni na-
 loshish ; veliku vezh se bóm tebi

sa teiste uselej sahvalil. Nikdár si ne
bóm v' krishih isberal; ker sim pólu
flepote, inu ne vem, kaj je meni
potrebnu, ali meni k' pridu flushi:
tudi teiste krishe, inu nadlóge, ka-
tere so mojimu spazhenimu ferzu
nar tesnisthi, inu prav sóperne, bom
is tvojih rók ná-se usel; sakaj taki
krishi, inu take nadlóge se ná-me
nar vezh spodóbio, ker se meni fku.
si teiste moja napazhna lubesen pro-
ti sebi nar vezh rasodeva, inu oni
njó tudi samore, aku nję s' vólo nó-
fim. Sósebnu pak hózhem volnú no-
fiti usakdane krishe, inu sópernosti;
naj pridejo od tega ali uniga zhlo-
vęka, od te, ali une stvary: sakaj
ti si rekal, (Luk. IX. 23.) de imam
usak dan svój krish useti, inu sa te-
bój jiti, aku hózhem sa tebój prid-
ti. Vem, de use po modrósti, inu
milošti ravnásh, de use, kar se me-
ni sgody, se fkusi tvojo vólo, ali
na tvoje perpušhenje sgody, inu de
k' mojimu pridu krishe inu teshave
meni póshlesh. Tebi tedaj se v' usih
rezheh podvershem. Amen.

X.

DESETI STAZION.

Jesusa na krish perbiejo.

Branje is S. Evangelia.

Kadar pridejo na mestu, kateru se imenuje mertvasihkih glav, inu Jesusa tje perpelejo, dajo njemu vina s' sholzham, inu s' myrro smeshaniga. Inu kadar pokusi, nózhe piti. Ondi krishajo Jesusa, inu (*dva*) hudobnika, rasbojnika, eniga na desni, inu drugiga na levi strani, na frédi pak Jesusa. Inu pisnu je dopólnenu, kateru govory: *Med krivizhne je bil pershtet* Bila je pak tretja ura, kadar so njega krishali. Pital je pak Pilatush tudi en napis, njegoviga obsojenja. Inu njegovu obsojenje so nad Jesusovo glavo postavili verh-krisha. Bilú je pak pisanu: *Jesus Nazarenski, Krajt Judovski.* Tá napis tedaj veliku Judov bere: sakaj prostor, na katerim je Jesus krishau, je blisu mejsta. Bilu je pak pisanu po Hebrejsku, Grěshku, inu La-

tinſku. Viſhi Judovſki farji tedaj rekó
Pilatushu: Nikar ne piſhi: Judovſki:
kraj!; anpak, de je ſam rekal: Kraj!
Judovſki ſim. Pilatush pak odgovory:
Kar ſim piſal, ſim piſal.

N A U K.

Bila je per Judih navada, tim,
kateri ſo k' ſmerti oblójeni bily,
shláhtniga, inu mozhniga vina pred
njih ſmertjo dati, de ſo bolezhine,
inu ſmertne teshave lóshifhi preſta-
li. Al ſa Jeſufa ſe ny po ti navadi
ſturili: ſa n'ega per teh ludeh ny
bilu ſmilenja. Proſhirni ſoldatji ſi
hozhejo ſhe ſadni zhaſ pred njego-
vim krishanjem norza is njega de-
lati, inu njemu tudi na njegovim
jesiku inu pokuſu kaj terplenja na-
praviti. Naméſti shlahtniga vina
ponúdio njemu s' shólzham, inu
grenko myrro meſhaniga vina. Je-
sus ſizer to piazho pokúſi, piti pak
nózhe. On ſe to grenko piazho oku-
ſiti ne brani; on njó pokuſi, ker hó-
zhe Judam pokasati, de je perprav-
len tudi na ſvojih vuſtih kaj terpeti-
naſs pak vuzhiti hózhe, de ſe ni;

mamo braniti sópernosti tiga svejta-
katere nam Boshja previdnost póshle,
okufiti. Do sadniga poterpeshlivi Je-
sus per nar strahnistih bolezhinah
hózhe grenkobo na svojemu, jesiku
inu pokusu obzhutiti. Tudi tó ter-
plenje on sa nashe grehe gori usame,
fosebnu sa grehe, katere s' vustni
sturimó, ker njegove stvary zhes
njegovo vólo samú sa veselje na-
stih vust ushivamo; sa grehe, ka-
tere sturimó, ker zhes resnizo, zhes
lubesen, ali bres potrebe govorimó.
O kolikokrat greshimó s' góltnostjo
inu poshreshnostjo v' jedi inu piázhi,
ker na potrebnino nashiga shivlen-
ja inu sdravja ne gledamo, temuzh
kakor nevúmna shivina góltu inu
poshelenju strëshemo, ter (Na Fi-
lipp. III.) trëbuk kakor sa Bogá
imamo! kolikokrat v' nashimu go-
vorjenju resnizo, lubesen inu po-
trebnino v' nemar pustimó, ker
lashnivu, ali svitu, ali hlinavsku,
prasne, ali zelú pohujshlive besede
govorimó, inu nesmislimo, de bó-
mo per sodbi Boshji (Matt. XII.)
od ufake tudi prasne besede odgó-
vor dajali. Sa odpushtanje tákih na

fhih grēhov Jęsus grenkobo okúfi. Jęsus grenku vinu samú okufi; pi-
ti pak toiftu nózhe: ne kakor de bi se
branil vekfhiga terplenja fvojih
uft; temuzh kęr hózhe Judam po-
kasati, de fhe ny taku oflabel, de
bi tega njih polahkanja potrebuval,
inu de hózhe v' fvojimu terpljenju
zhisto glavo ohraniti, nam pak tá
nauk da, de ne smemo nafhe shiv-
lenje s' nesderstnostio v' jędi ali pi-
ázhi perkrajfhati, tudi ne nafho
pamet omámiti, inu sa Boshjo flush-
bo, inu sa opravila nafhiga itanú ne-
perprávnno fturiti.

M O L I T U.

Ufelej bodem v' fpominu ohranil,
kar fi ti, o Jęsus v' tvojih uftih sa-
volo grēhov mojih uft terpel. Ufaki
dan fe bom soper fkušnáve poshřęh-
nosti vojskuval, de ne bom premagan,
inu ujet; s' póftam bóm moje mefú
krotil, inu ne bom njemu pervolil
vezh ku to, kar je njemu k' shivlen-

E

ju inu sdravju potrebnu: sakaj ti, mój Bóg, fi mene uzhil jéd inu piázho sa sdravilu imeti. Al napazhnu poshelenje salasva mene. Aku ravnu jéd inu piázha ny sa drugu stvarjena ku sa ohranjenje nashiga shivlenja inu sdravja, se vonder nevárna fladkóft perdrushi, inu me hózhe premotiti, de bi sa njó sturil, kar menim, de sa sdravje sturym: inu velikukrat ne vem, ali is potrebe, ali is sapeliviga poshelenja telešu strëshem. Inu per temu se moje nefrezhnu ferze vesely, inu isgovarja, ker misli, de je is potrebe, kar je is poshelenja. Takim skushnávam, o Jêsus, se bóm sa naprej sóper stavil; sa to klizhem tebe na pomozh, inu tebi potóshim bolešen mojiga ferza, ker v' ti rezhi sam sebi svetovati ne snam. Vem, de mene ti opominash, rekózh: (Luk. XXI. 39.) *Glédajte, de vaše ferza ne bouo preobloshene v' poshr shnosti, inu piánosti.* Vem, de je meni rezhenu: (Sirah. XVIII 30.) *Nikar po tvoji-mu poshelenju ne ravnai.* Vem pak tudi tó, de se nobeden ne móre od hudiga sdershati, aku ti njemu mózh

ne dásh. Šmili se tedaj zhes mene,
de táke skuslnáve premágam: sakaj
(Filipp. IV. 13.) *use samorem v' tebi,*
kateri me mozhniga šturish.

Várval se tudi bódem v' besedah
mojiga jesika, sa volo katerih je
tvój jesik s' grenkobo omózhem bil.
Ne bom posábil, kar je tvoj S. Duh
škusi módriga vuzhil, rekózh: (Si-
rah. XXV. 11.) *Srezhen je, kdor s' svo-*
jim jesikom ny pregreshi'. Na te besede
hózhem uselej misliti, pred ku bom
kaj govóril: inu se hózhem s' tvojo
pomozhio várvati, ne samu usih lash-
nivih, opravlivih, inu mojimu blish-
nimu shkodlivih, temuzh tudi pras-
nih inu nepotrěbnih besed. Sakaj
tvój Apostel meni rezhe: (Efes.
IV. 29.) Nobenu hudu govorjenje nima
is vashih ust pridti: temuzh kateru je dobru
sa pomagati k' rastu v' veri, inu je posu-
shavzam k' pridu. (Pś. L.) Gospod, pro-
sim tedaj, odpri meni shnable, inu moje
usta bodo tvoje zhasť osnanuvale. Pró-
sim, (Pś. 140.) Gospód, vártij mo-
je usta, inu moje shnable; ne do-
pusti, de bi se moje serze na hude
besede obernilu, ali isgovore v' gre-
hah jiskalu.

XI.

ENAJSTI STAZION.

Jesus na krishu jhe shiv.

Branje is S. Evangelia.

Jesús rezhe : *Ozhe, odpusti njim, sakaj ne vedo, kaj delajo.* Soldatji pak potem, kadar so Jësusa krishali, so usëli njegove oblazhila, (inu fhtiri dejlë sturili, sa usakiga foldata en dejl,) inu súknio. Inu fo sa një lófali, kaj bi kdó dobil. Suknia je bila pak bres fhiva od verha doli tkana fkus in fkus. Rekó tedaj med feboj : Nikar tó ne rëshimo, anpak lófajmo sa njó, zhigava bóde. De bi se pismu dopolnilu, kateru govory : *Rasdejlili jó moje oblazhila med seboj, inu sa mojo suknio so losali.* Inu to fizer so delali foldatji : inu fo fedeózhí Jësusa váruvali. Memu gre-dózhí pak njega preklinjajo, svoje glave majejo, inu rekó : Ahâ, ka-ku poderash tempel Boshji, inu v' trëh dnëh spët sidasht : pomagaj si,

inu stópi doli is krisha. Ludstvu pak stojy, inu ględa. Ravnu takú tudi viſhi farji, inu piſmarji, inu stáriſhi ſe poimehújejo, inu rekó : Drugim je pomagat, inu ſebi ne móre pomagati : aku je Israelfki krajl, naj stópi sdaj is krisha, inu bomo njemu verjeli : naj ſi pomaga, aku je on kristus isvólen Boshji. Na Bóga je savúpal, naj ga sdaj reſhi, zhe je njemu dopadliv ; sakaj rekal je : Sin Boshji ſim. Saframújejo njega pak tudi ſoldatji, perſtópajo, inu njemu jeſiha ponújajo, inu rekó : Aku ſi krajl Judovſki, pomagaj ſi. Ravnu tó njemu tudi rasbójnika, katera ſta s' njim krishana, ozhitata. Eden rasbojnikov, katera viſitá, njega preklinja, rekózh : Aku ſi Kristus, pomagaj ſebi, inu nama. Drugi pak ſe oglafi, inu njega ſvary, rekózh : Se tudi ti Bogá ne bojſh, kadar ſi ravnu v' tęmu obfojenju ? inu ma dva ſizer po pravizi ; sakaj po ſaflushenju najih dęl prejemlava : tá pak nizh hudiga ny ſturil : inu rezhe Jęsusu : Goſpód, ſpomni ſe na mene, kadar bóſh priſhal v' tvoje krajeſtvu. Inu Jesus rezhe njemu :

Resnizhnu tebi povem: danajs bosh s' menoj v' Paradishu. Stoji pak sraven krisha Jęsufoviga njegova Māti, inu Maria Kleofova njegove Mátere sestra, inu Maria Magdalena. Kadar tedaj Jęsus Mater, inu Jógra, kateriga lubi, štati vidi, rezhe svoji materi: Shena glej, tvoj sin: po tem rezhe Jógru: Glej, tvoja mati. Inu od teiste ure je njó Jóger k' febi usel. Od sheste ure pak je tama postala po uri semli do devęte ure. Inu sónze je otamnelu. Inu okoli devęte ure Jęsus s' velikim glasam upie, rekózh: Eli Eli, iamma sabaktani: to je: Moj Bog, mój Bog! sa káj si me sapustil? Eni pak, kateri tam stoje, inu flishio, rekó: Elia on klizhe. Na to, ker Jęsus vē, de je she use dokonzhanu, de bi se pismu dopolnilu, rezhe: Shejn sim. Ena posóda pak stojy pólna jęsiha. Inu berfh tezhe eden, usame góbo, inu s' jęsiham napólni, inu na en teršt natakne: inu tó s' hisopam povito njemu k' ústam podajo. Drugi pak rekó: Pusti, poglejmo, zhe pride Elia njega rešhit. Inu kateri je njemu piti dál, rezhe: Pustite,

glejmo, zhe pride Elia njega doli
inēt. Kadar je tedaj Jēsus jēsiha usel,
rezhe : *Dopolneru je.*

N A U K.

One isrezhena lubēsen Jēsusa na-
shiga stvarnika proti nam njegovim
krivizhnim, inu neurednim stvarēm !
vufs v' grenkóšt inu terplēnje utoplen
na krishu višēzh próli milost sa svo-
je morivze. Prej so Judji upili pró-
ti Pilatushu, Krishaj, krishaj ga,
inu sdaj on upie proti svojimu Ozhe-
tu : *Odpusti nim : ker ne vedo, kaj delajo.*
Sa use, kateri so k' njegovi smer-
ti perpomogli, ali pervolili, on
prófi odpufhanje. On prófi sa višhi
Jude, kateri so njega Pilatushu zheš
dali ; prófi sa Pilatusha, kateri je
njega k' smerti obšódil ; prófi sa
Jude, kateri so njemu smert shele-
li, inu pervoshili ; prófi sa soldáte,
kateri so njega krishali. Ufim tim
on odpusty, inu sa nje prófi od-
pufhanje, ravnu takrat, kadar nje-
mu nar hujšhi krivize delajo, njega
krishajo, fasmehujejo, njegovo kry

sa nizh zhiſlajo, njega sa nar vėk-
ſhiga hudobnika imajo, njegovo lu-
beſen proti njim inu proſhno sa
nje sanizhújejo. On próſi zelú, inu
ſvojo kry preлива sa teiſte, kateri
ſo rekli, de naj bó k' njih pogub-
lenju, inu k' pogublenju njih otrók
prelita. On próſi tudi sa mene, inu
sa uſe grėſhnike: ſakaj vſi grėſhni-
ki ſmo njegovi krishavzi, ker je nje-
govi Apoſtel rekal, Rim. IV. 25.)
de je *bil iſdán sa volo naſhikh grehov*,
inu (Hebr. VI. 6.) de, kateri v'
grėh pádejo, *sopet Sina Boſhiiga ſami*
ſebi krishajo, inu ſaſramujejo. Ravnu is-
te njegove lubėſni, is katere je on
sa ſvoje ſovraſhnike nebeſhkiga
Ozheta na krishu viſezh proſil, je
perſhlu, de je po njega ſmerti, inu
v' nebu odhódu toliku tavshent Judov
ſe k' veri preobernilu, inu ſad njego-
ve ſmerti doſeglu, inu de je v' nebe-
ſih ſklenjenu njih rodovini po beſe-
dah S. Pavla (Rim. XI.) dar preober-
nenja na konzú zhaſov dodejliti, inu
nje svelizhati.

Al kakú je tó, de Jesus od ſvojih
krishazov rezhe: *Ne vedo, kaj delajo?*
ſej niſo nizh kriviga na njemu náji-

ti mogli, ampak vidili so bres
fhtečila veliko dobrót, isgle-
dov, inu zhudeshov, inu nizh
drugiga per njemu niso flifhali, ku
nebešhke uke: is samiga foverash-
tva inu nevoshlivosti so njega krisha-
li: njih grēh je tedaj radovolēn, inu
nar vėkshi hudoba, katera se ne mō-
re isgovarjati: kakú tedaj samore
on nję s' tēm isgovárjati, de ne ve-
dó, kaj dęlajo? Al ravnu s' tēm nafs
Jesus previsha, de sa use tudi nar
hudobnišhi gręshnike prófi; sakaj
flędni, kateri greshy, je v' tami svo-
jiga vuma, inu v' nespameti, kate-
ro ne sposná, dokler Jesus njega s'
svojo gnado ne rasvitli, inu ne pre-
oberne: usak mōre rezhi, kar bódo
na dan sodbe nepreoberneni gręshni-
ki sapstójn rekli: (Modr. V. 4. 6.)
My neumni, smo tedaj pót resnize
sgřęhili, inu luzh pravize nam ny
svetila, inu sōnze saštópnosti nam
ny gori fhlu. Sakaj mōre li kaj ne-
umnishiga biti, ku na Bogá posabiti;
veselje, inu sřęzhnost v' prasni inu
prejidejózhih rezheh jiskati; vęzhnu
terplęnje, kateru gręshnika zhaka,
inu vęzhnu veselje, kateru je pra-

vizhnim perpravlenu, is misel ispu-
stiti? Sa tó S Joanes (I. List. III. 6.)
rezhe, de sledni, kateri gresny, Bogá
ny vidil, tudi ne sposnal Mi bi gotóvu
ne gresnili, aku bi te inu táke resni-
ze prav shivu sposnali, inu si k'
ferzu useli. Tó našho neumnost te-
daj, Jęsus pred ozhmy ima, ka-
dar svojimu nebeshkimu Ozhetu re-
zhe: *Ozhe, odpusti njim, ker ne vedo,*
kaj delajo

O zhlovek, kaj porezheš ti sa
tvoj igóvor, aku tvojimu blishni-
mu tebi sturjene krivize ne odpu-
styš? moreš li rezhi, de tebi Bóg
prevezh sapove, rekózh: (Matt. V.
44.) *Lubite vashe neperjatile, dobru sturite*
im, kateri vass sovrashio; inu molite sa
te, kateri vass preganjajo, inu krivú dol-
she? Nášs ne opominja Apostel, (Efes.
V. 32.) rekózh: *Bodite med seboj dobrot-*
livi, usmileni, inu sanesite eden drugimu,
kakor je tudi Bog vam skusi Kristusa sa-
nesil. Imamo kadaj toliku prenesiti,
kolikur je J. Kristus sa volo nášs pre-
nesil? Kdó nášs v' našhimu terplenju
tóliku saframúje, kakor so Kristusa
saframuvali? samóremo my kadaj
taku nedólshni biti, kakor je on bil?

Ne saflushimo my veliku vezh saframuvanja, inu terplenja? Kaj bi bilo s' nami, aku bi bil Kristus nafs s' svojo mogozhno roko, inu pravizo objiskal; aku bi ne bil proti nam lubesen imel, katero nobena kriviza ny mogla premagati? Ah kaku bi tedaj my samogli proti namhim fovrashnikam inu rasshalnikam terdi, inu neufmileni biti? Smislimo, de nam nasha terdoba, inu nash ne-smilenje drugiga ne pernese ku nepokoj, inu teshave v' serzu, nafs stury krivizhne pred Bogam, nam odnese plazhilo nebesku, inu nam duri milosti Boshje sapre, kakor nam proty S. Duh, (Sirah XXVIII. 3.) rekózh: Zhlovek dershy jeso na zhloveka, inu per Bogu sdravje jishe? sebi enakimu zhloveku smilenje ne skashe, inu prosi savolo svojih grehov? kateri je mesu, jeso dershy, inu odpuskanje per Bogu jishe? kdo bo sa njegove grehe isprosil?

M O L I T U.

Sposnám, o Jesus, de tudi jest tim eden tvojih krishávzov; inu vem, de tudi sa mene prófih, kadar re-

zhefsh : *Ozhe, odpusti njim*. Inu ravnu
 sa tó, ker meni gnado dashtó fpo-
 snati, savupam, de bom tudi fád tē
 tvoje profhne, namrezh odpufhanje
 mojikh grēhov dofeġel. Al kakú
 fmēm tó vupanje imēti, zhe mojim
 fovrashnikam ne odpustym, inu mo-
 jimu blishnimu meni fturjene krivi-
 ze ne sanēsem? Bom tedaj tó ftu-
 ril, kar fi ti na krishu viēzh sa
 tvoje fovráshnike fturil. Ti fi tam
 pokasal, kakú možhnú grēh fova-
 shish, ker toliku sa volo njega ter-
 pysh, inu kakú možhnú grēshnika
 lubish, ker tvojiga Ozheta sa njega
 prófsh. Po tēmu tvojimu úku, inu
 is lubēsni proti tebi, o Jēsus, bom
 ufakiga tudi proti meni nar kri-
 vizhnishiga lubil, sa tó, ker je tvo-
 ja ftvar, inu tvoja podóba, inu
 ker ti njega tólikaj zēnish, de fene
 branish sa njega tvojo predrago kry
 preliti, inu umrēti. Krivizo bom
 fovrashil, ne pak zhloveka, kateri
 krivizo dēla. Ufelej bom smislil,
 de mój fovrashnik je en bolnik,
 kateri je s' krivizo fam lebe ránil;
 inu bom tebe sa njega profil, de
 fe zhes njega imilish, inu njega

osdravišh. Shelim njega v' nebešhki-
mu kraljestvu sa tovaršha imeti:
kakú bi jest tedaj njega sovrashil?
inu kakú bi imel nebešhku veselje
vupati, aku bi tó njemu ne pervo-
šhil? 'To moje naprejusetje vúpam
v' djanju spolniti s' tvojo gnado,
katero si nám saflushil, kadar si sa
ufe tvoje morivze na krishu profil.
Sakaj s' tó tvojo lubesnio si nam
saflushil dar refnizhne lubesni próti
nashim sovráshnikam; dar lubesni,
katero nobena kriviza ne gasy: s'
tem tvojim usmilenjam si nam sa-
flushil dar usmilenja nashiga serza
proti tim, kateri nam krivizo
sture, is kateriga usmilenja njim
ufe prave inu k' svelizhanju poma-
gajózhe dobróte vóshimo. O bres
mere usmileni Jesus, sturi nas
urédne taku imenitne, inu nebešhke
lubesni, ene lubesni, katera je pravu
snaminje tvojih otrók, inu isvóle-
nih: kakor si ti rekal: (Joan. XIII.
35.) *V' tem bodo usi sposnali, de ste
moji Jogri, aku bote lubesen eden proti
drugimu imeli. Amen.*

XII.

DVANAJSTI STAZION

Jesús na krishu mertu.

Branje is S. Evangelia.

Jesús spet s' velikim glásam saupie; inu rezhe: *Ozhe, v' tvoje roke isrozhym mojo dusho*: Inu kadar je tó rekal, s' nágneno glavó dusho gori dá. Inu glejte, sagrinalu templa se preterga na dvóje od sgoraj do sdolaj: semla se streše, ikale pokajo, grobi se odprejo, inu veliku telešs svetnikov, kateri so spali, se obudy. Stotni poglavar pak, kateri tam na sproti stojy, kadar je vidil, kar se je sgódilu, de je takú upiózh umerel, zhafty Bogá, rekózh: Refnizhnu, tá zhlovek je bil pravizhni: sa reš ta zhlovek je bil Sin Boshji. Pak tudi ti, kateri s' njim Jesusa varvajo, kadar so potrefš, inu kar se je sgódilu, vidili, se filnu boje, inu rekó; Sa reš je tá bil Sin Boshji. Inu usa mnoshiza tih, kateri

fo tam, inu tó ględajo, kadar vidio, kar se sgody, na svoje perli terkajo, inu se vernejo. Ufi snanzi Jęsufovi pak, inu shene, katere fo is Galilęe sa Jęsufam prifhle, od dalezh ftoję, inu to ględajo. Med tęmi je Maria Mągdalena, inu Maria Jákoba majnfhi-ga, inu Josefova máti, inu Salóma, mati Zebedejovih finóv: katere fo tudi, kadar je Jęsus v' Galilęi bil, sa njim hodile, inu njemu ftręgle; inu veliku drugih, katere fo s' njim v' Jerusaleem prifhle.

N A U K.

Jęsus umerje, inu sagrinalu templa se na dvóje od sgoraj do sdolaj preterga. Tó sagrinalu je vifęlu pred narfvetejfhim v' Jerusalemskimu templu, v' kateru nikómur ny bilu perpulhenu iti, svunaj narvifhimu Duhóvnimu, inu tudi tęmu en fami-krac v' lejtü, inu ne drugazhi ku s' shivinfko kervió, katero je mógel nar prej sa svoje, potle sa ufiga lud-ftva gręhe ófrati. Tóiftu nar fvetej-fhi templa je bilu podóba nebęls, v'

katere nikómur ny bilu dopušhenu jiti, dokler ny sam Kristus Jėsus pravi Viſhi Duhóvni ſagrinalu pretergal, tó je, dokler ny on pót v' teiſte odperel ſkusi ſvoje zhloveſhtvu, kateru je bilu ſkusi ſmert kakor ſagrinalu rasdejleno, ker ſe je telú od duſhe lózhilu. Al viſhi duhovni Jádovſki je ſhal v' narſvetejſhi s' kervio ſhivínſku, katera ny ſamogla zhloveku veſt ozhiſtiti, temuzh je njega ſamú pred ludmy ozhiſtila. Kristus Jėsus pak je s' laſtno drago kervió v' nebėſa ſhal, s' kervió, katera ſamóre naſho veſt ozhiſtiti od mertvih del, to je, grėhov, de ſhivimu Bogú v' reſnizi fluſhimo. S' laſtno kervió nam je on vėzhnu reſhenje ſadóbil. On je taiſti viſhi Duhóvni inu beſėdnik, kateri ſvojimu nebėſhkimu Ozhetu ſvoje terplenje, ſvoje rane, inu ſmert ſa naſs pred ozhy nóſi. On je ſa naſs uſe ſturil, kar je Boshja praviza imėti hotla, de bi nam grėhi odpuſheni bily, inu mi otrozi Boshji poſtali. On nam je s' ſvojo ſmertio nebėſa odperel, inu ſmėmo terdnu vupati, de ſkusi njega, kadar

se bôdo nafhe dufhe od telefs lo-
zhile, bômo vëzhno luzh vidili.

M O L I T U.

Moje vûpanje se na tebe, o Jē-
sus, opëra, kër ti si taisti neskonzh-
ne zëne dâr, kateri je bil sa nafs
ófran; ti sam si vishi ofruvâvez,
inu Duhóvni, kateri sa nafs, inu sa
use tudi nar vëkshi greshnike tvojiga
Ozhëta (Rim. VIII. 34.) prófsh. V'
tvoje roké tedaj se podám, v' tësh ter-
dnu vûpam isvelizhanje nájti: kër
fo bile teiste sa volo nafs prebodene,
inu she fdaj nófio snamina sheb-
lov, kateri so një prederli.

Kadar li tvojimu Ozhëtü tvojo
dufho isrózhil, rekózh: *Ozhe, v'
tvoje roke isrozhim mojo dufho, takrat
li tudi mojo dufho njemu isrózhil.*
She pred tvojim terplënjam si ti
rekal: (Joan. XVII. 24.) *Ozhe, jest
hozhem, de tiisti, katere si ti meni dal
tudi s' menoi tam bôdo, ker sim jest:*
to je, de mojo zhaft vidio, katero si
ti meni dal. Smert tedaj sa mene
ny vezh prestrashna, kër iman sa

tebój priti. Kadar si tvojo dusho
 tvojimu Ozhetu isrózhil, si tvojim
 isvólenim gnado sadóbil, de tudi
 ony svojo dusho s' savupanjem da.
 jo v' njegove roke. Ker si tvojimu
 Ozhetu takú pokóren bil, de si po
 njegovi vóli zelú umerel, si njim
 saflushil gnado smert poterpeshlivu,
 inu is pokórfhine gori useti, inu
 njó, de si lih so njo savolo svoje ne-
 pokórfhine saflushili, Bogú sa rado-
 vólni ófer daruvati, inu takú po smer-
 ti is merjózhiga ptujvanja v' nebes-
 ki Paradish priti; kamur tudi berfh
 pridejo, aku je njih vëra, pokor-
 fhina, inu hvaleshnoft taku velika,
 kakor móre biti. Tedaj póln savupan-
 ja na neskonzhno urédnoft tvoje smer-
 ti, o Jësus, hózhem mojo smert
 perzhakati. Tebi mojimu sveřtimu
 Stvarniku, inu Odrefheniku se usi-
 ga zhes dam: inu pogófti hózhem
 rezhi: *V' tvoje roke isrozhym mojo dusho.*
 De pak tó moje savupanje ne bó-
 de prasnu, si hózhem po opominanju
 svetiga Petra (II List. I. 10.) persade-
 ti, de s' dobrimi delmi moje poklizanie inu
 isvolenje uterdim: (I. List. IV. 19.)
 inu de mojo dusho s' dobrimi delmi sveřti-
 mu stvarniku perporozhym. O kaku ve-

sele so te besede, *V* tvoje roke isrozhim moja dushe, sa teiste, kateri tebe o Gospod, lubio, tebi svestu flushio, resnizhno pokoro delajo! Kakú veselí porekó s' Prerókam: (Psal: XXX. 6.) *V* tvoje roke isrozhim moja dushe: ti si me odreshil, o Gospod, Bog resnize! Daj meni, o Jėsus, gnado, de na sadno uro te besede s' shivo vero, terdnim savupanjem, gorezho lubesnio, s' zelim podánjam v' tvojo volo isrezhem, inu tad tvoje smerti, tó je, svelizhanje moje dushe dofeshem. Amen.

XIII.

TRINAJSTI STAZION.

Jesufovu telo jnámejo is krisha.

Branje is S. Evangelia.

Dan perpravlanja je bil: Judji tedaj, de bi trupla v' sabbóto na krishu ne ostale - (sakaj tá Sabbótni

dan je bil velik) so prošili Pilatusha, de bi se krishanim košty polomile, inu oni doli snęti bily. Pridejo tedaj soldatji: fizer polómio košty pervimu inu drugimu, kateri je s' Jęsufam krishan bil. Kadar pak k' Jęsufu pridejo, inu vidio, de je she mertu, njemu ne slómio košty: anpak eden soldatov njemu s' fúlzo stran odpré, inu sdajzi kry inu voda vun tézhe. Inu tá, kateri je vidil, prizhúje: inu njegovu prizhovanje je resnizhnu: inu vé, de resnizo govory: de tudi vy verujete. Sakaj to se je sgódilu, de se písmu dopólni: *Nobeno košt nimate njemu slomiti*. Inu sopet drugu písmu govory: *Vidili bodo, kogá so prebodli*. Potem pak, kadar se je vezher šturil, pride en bogat zhlovek s' imęnam Jósef shlahetni deseták dóber inu pravizhen mósh, kateri Judam ny pervolil v' njih fvet inu djanje, inu je bil od Arimatee Judovíkiga mešta, inu je tudi sam zhakal na kraještvu Boshje: inu je tudi Jóger Jęsufovi bil, pak na fkrivnim sa volo strahú pred Judmi. Tá stópi ferzhnu nótri k' Pilátushu, inu prósi sa

Telú Jęsufovu, de bi toistú doli snęł. Inu Pílatush perpuřty. Pilatush se pak zhudi, de bi Jęsus she umerel bil. Inu poklizhe řtotniga poglavarja, inu ga prařha, zhe je she mer-tu. Inu kadar is uř řtotniga pogla-varja isve, ukashe telú dati. Kupil je pak Josef zhiřto tanzhizo. On te-daj pride, inu doli snáme Jęsufovu Telú. Pride pak tudi Nikodem, tai-řti, kateri je pervizh po nozhi k' Jęsusu priřhal; inu pernese masilu od myrre, inu Aloe, okóli řtu li-ber. Ona tedaj Jęsufovu Telú usa-meta, inu v' tanzhizo s' diřhezhimi masilmi saviéta, kakor je per Judih řhega pokopávati.

N A U K.

Po tem ker Jęsus na krishu shiv-lenje řklęne, oblář tamę tiga řvej-ta nizh vezh zhes njega ne premó-re. Njegova od teleřa lózhena Duřha gre v' Paradish, inu peľe řebój duřhe řvetih řpokorjenih, med dru-gimi duřho sraven njega na krish obęřheniga řpokorjeniga rasbójnika, katerimu je tó oblubil, rekózh: *Da-*

na/s b'osh s' meno/ v' Paradishu. Njegovu tudi po smerti s' Boshjo naturo fklenjenu Telú fhe enukoliku zhafa na krishu vify; potem je doli snetu, inu v' grob poloshenu, is kateriga ima v' treh dneh sopet s' dusho fklenenu uftati.

Takú je vezhna modróst fvoje delu sa odreshenje fvejtá dokonzhala, inu je fhla v' pozhitik, kateri je saflushenje, inu podóba tiga istiga pozhitka, kateriga isvoljeni po fvojih delih inu fvojimu trudu dosezhi vupajo, od kateriga S. Pavl govori, rekózh: *Hitimo v' taisti pozhitik jiti.* (Hebr. IV. 11.) Sakaj kakor fo s' Kristufam v' resnizi sa zhast Boshjo delali, inu terpeli, taku bodo s' Kristufam resnizhni inu vezhni pozhitik ushivali. (S. Bern.) Al de tó doseshejo, mórejo do smerti na krishu oftati. Tę stanovitnosti isgled nam je dál J. Kristus, ker ny hotel drugej fvoje delu, inu shivlenje dokonzhati, ku na krishu. Balaam je nekadaj rekal od pravizhnih: Moja dusha naj umerje smerti tē pravizhnih, inu mój konez naj bo kakor konez tēh. (IV.

Buk. Mojs. XXIII. 10.) Ti pak Kristian, jógér Kristufóvi rezi: Moja smert naj bo takušhna, kakor je bila smert mojiga Gospóda J. Kristusa, inu moj konez naj bó kakor njegovi konez, de namrezh fкуси njegovo gnado urėden postanem do konza shivlenja radovólnu na krishu pokore višeti. O s' kaku velikim savupanjem bosh is krisha fina voshjiga tvojo dušho v' roke njegove Biga Ozhetá isrozhl! s' kaku veliko milostio bode njegovi Ozhe tega gori vsel, kateriga bo njemu njegovi fin perporózhil! Sakaj fin Boshji, kateri je na krishu sa tvojo dušho govoril, njó nikdar ne sapusty, temuzh vednu svojiga Ozhetasa njó próti. O kaku veliku veselje je sa tebe, ker imash eniga takiga besednika sá - fe: al glėdaj, de bósh snamine njegoviga krisha, inu njegoviga merjenja v' tvojimu serzu, inu na tvojimu telešu nosil. (XXVI. Pf. 14,) Zhakaj Gospoda, bodi mōzhen: bodi serzhen, inu zhakaj Gospoda, (Sirah. II. 16.) Gorje tēm, kateri so poterpljenje sgubili, inu sapustili prave poti, ter so se na hudobne poti podali: kam se bodo

djali, kadar bo Gospód sazhel preiskuvati? Misli, de bo v' kratkimu konez tvojiga truda po oblubi Jësusa Kristusa, kateri je rekál: (Skriv. ras. XXII. 12.) Glej, pridem bersh, inu moje plazhilo je s' menci, de vsakimu plazham po njegovih delih.

M O L I T U.

Bódi sahvalen, o Jësus, ker si meni sa kratku delu, inu majhinu terplenje vezhnu inu neisrezhenu veliku plazhilo perpravil! De to dofeshem, hózhem starovitnu do smer-ti na krishu biti; na tem hózhem tebe zhakati, dokler pridesh, inu mene doli snameh. Al de to spól-nim, pridi moji slabósti na pomozh, de tebe tam taku dólgu zhakam, dokler bom vidil, kar verujem. Sa-kaj (XXVI. Pf. 13.) *jest verujem, de bom v' dusheli shivih dobrote Gospódove vidil; vem, de bóm vidil, inu ushi-val tebe, kateriga samiga shelym; tebe, kateri si resnizhni pozhitik inu plazhilo utrudenih; usa sladkost,*

inu veselje tih , kateri tebe lubio,
inu ufa frežhnost isvolenih. Amen.

XIV.

SHTIRINAJSTI STAZION.

Jesufovu Telu poloshe v' grob.

Branje is S. Evangelia.

Ondi , kjer je bil Jesus krishan ,
je en vert : inu na vertu nov grob ,
v' kateriga she nobeden ny bil po-
loshen , inu kateriga je Josef Ari-
teyz sa sebe v' fkali isekal. Tam
tedaj savolo dnova Perpravlanja Ju-
dovskiga , ker je grob sraven , Je-
susa poloshita Josef inu Nikodem.
Josef pervaly tedaj velik kamen pred
duri groba , inu prozh gre. Dan Per-
pravlanja je , inu Sabbota se savita.
Shene pak , katere so Jesusa spremla-
le, Maria Magdalena, inu Maria Jo-
sefova, so sedele grobu na spróti ,
nu gledale , kámu so toistu poloshi-
i. One tedaj po tem pridejo , inu

grob ogledujejo, inu kaku je Telú Jęsulovu bilu poloshenu : inu se vernejo, ter perpravio diháve, inu masila : inu v' Šabbóto fizer so na tihim po postavi. Drugi dan pak, kateri je sa dnóvam perpravlanja, se per Pilatushu vkup sberó višhi farji, inu Fariseji, rekózhi : Gospód, spómrimo se, de uni sapelávez, kadar je she shivel, je rekal : *Zhes tri dni bom uštal* : Ukashi tedaj, de se grob obváruje do tretjiga dnóva, de kje njegovi Jógri ne pridejo, inu ga ne ukradejo, inu ne rekó med ludstvam : Uštal je od mertvih ; inu de ne bó posledna smota hujšhi ku pervá. Pilatush rezhe njim : Imate várihe, pójdite, obvárujte, kakor véste. Oni gredó tedai tje, obdajo grob s' varihi, inu sapezhátio kámen.

N A U K.

Joshef inu Nikodém šta Jęsusu per pokopuvanju njegoviga teleša to zhašt šturila, de šta toistu s' dragimi masili namasala, inu v' tanzhize savíla. Al tudi shenę, katere so s'

Jesufam is Galilée perfhle , hozhe-
jo njemu po njegovi smerti zhaſt
ſkasati. One gredo drage diſhave
inu masila kupit , njih lubesni nizh
ny predragu , aku lih ſo ene med
njimi , ſoſebnu Salome Mati linóv
Zebedeja eniga ribizha uboge. Zhlo-
veſhki pameti je kaj zhudniga , de
je tolkaj ludy te miſli , inu ſhele
od Bogá imělu , Jeſuſovinu mertvi-
mu teleſu tákuhno zhaſt ſturiti ;
kakor ſe zhloveſhki pameti túdi
zhudnu sdy , de je Maria ena tih-
iſtih ſhen Jeſuſu v' njegovinu ſhiv-
lenju noge masala , de bi njegovi
pokop ſhe ſa naprej pozhaſtila , ka-
kor je on njó po prizhuvanju Evan-
gelja pohvalil . (Matt. XXVI. Mark.
XIV. Joan. XII.) Al naj bo to
zhudnu kakor bodi , je vonder pó-
nu modróſti Boſhje , inu naſs opóm-
ni na velike reſnize. To delu Kri-
ſtuſovih J'grov inu perjátlov naſs
uzhy , de imajo kristiani uſakiga
zhaſa Kriſtuſovi pokop 's' tem zha-
ſtiti , de po beſedah S. Pavla (II.
Kor. IV. 10) *vednu umeranje Jeſuſovu*
na ſvojim teleſu noſio , (Kolofs. III. 5.)
inu de more ſvoje ſemliſke vude , to je,

njim nizh grěshniga ne dopustę. Persadevanje unih svetih ludy, Kristusovu telu pozhaftiti, nafs tudi uzhy, de (II. Kor. II. 15) imamo Kristusovn dobru dishanje pred Bogam biti, to ję, pouřod s' dobrimi dęlmi, inu svetim sadershanjam, kakor s' perjętnim dishanjem nashiga blishniga k' Bogu ulezhi; de ima nasha lubęsen fkerbna inu dęlovna fosebnu proti ubogim biti; inu de imamo vupati, sa use, kar is Kristiánske lubęsni sturimó, od Bogá plazhilu prejęti. Perjateljzam Kristusovim se je fizer njih persadevanje njegovu telu masati sgublenu sdęlu, ker je shę od mertvih uřtal, inu so tedaj preposnu pershle; nizh majn vender to persadevanje ny bilu sgublenu. One so s' Jófesam inu Nikodémam od Bogá plazhilu prejęle, inu so saflushile nar perve fkusi Angele isvęditi, de je njih lubi Mójster od mertvih uřtal. Ravnu takú tudi nashę persadevanje inu fkerb sa Boshje rezhy, aku lih se nashim ali drugih ozhem v' zhash sgublenu sdy, pred Bogam vender ny sgublenu. Sakaj Bog glę-

da na nashe ferze, on vë, de ne stojy uselej per nafs nashe delu po nashi voli ispelati, inu sa tega volo nam on ne odtegne plazhilo, kadar is lubesni sturimó, kolikor s' njegovo pomozhió sturiti samoremo.

Tó, de je Kristus ne samó po smerti, anpak tudi she v' shivlenju s' dishezhihi rezhmy másan bil, nafs opómni tudi na to resnizo, de fkrivnostíi nashiga Odreshenika uselej ostanejo, inu so isvolenim uselej prizheózhe, kakor so Bogú na use vishe prizheozhe. Aku ravnu smert inu ustajenje Jësusa Kristusa ne more oboje ob enimu zhasu v' kupej biti, vonder sad inu gnada teh fkrivnost obstojoy uselej v' kúpej. Sa tega volo so brumne shene njegovi pokop tudi v' njegovimu shivlenju kakor po njega ustajenju zhastiti samogle. Ravnu takú tudi mi fkrivnostíi shivlenja, terplenja, smerti, pokopa, inu gori ustajenja Jësusa Kristusa ne finemo samu sa pergódbi viditi, katere so she sdavnej minule: temuzh te fkrivnostíi mórejo nashimu duhu inu veri

taku prizheozhe biti, kakor bi se sdaj godile. Od teh fkrivnóst more nafhe premishluvanje biti; njih premishluvanje se móre v' nashimu sádershanju viditi; v' njih móre nafhe vupanje obštati; one mórejo v' nashih ferzih ogen lubesni próti Jęsufu ushgati.

M O L I T U.

Blagur tem, kateri od karsta do smerti vędnu snamine pokopa Jęsufoviga na sebi nófio, inu pokashejo, (Rim. VI. 4.) de so fkusi karst s' Jęsufam pokopani v' smert, ker v' novim shivlenju hódio: sakaj kakor je on po telefu svejtu umerl, takú tudi oni svejtu umerjejo po duhu, inu tedaj (II. Kor. V, 15.) *ne shive vezh sebi, anpak temu, kateri je sa nie umerl, inu sopet uflal.* Jest pak revni grešnik nilim med tákimi. Sakaj mojo karstno nedólshnost sim fkusi gręh sapravil. Prósim tedaj tebe, o Jęsus, dai meni gnado, de usaj fkusi teshki karst dobre pokóre svejtu odmerjem, inu sanaprej samu tebi shivym, inu (Rom. VI. 19.) *kakor sim*

podál moje ude k' slushbi nezhistosti, inu
krivize, inu (podal) v' hudobio, taku tudi
sdaj moje ude podám k' slushbi pravize, de
bom svet. Spreoberni, o Bóg, moje
ferze, de, kakor (Bar. IV. 28.) sim
tebe sapustil, taku se soper vernem, inu
desetkrat bol tebe ishem. Mój sgublen
zhafs ne mórem nasaj poklizati;
pomagaj meni, de s' dobrimi del-
mi, inu pravo lubesnio, kar je sa-
mudeniga, enu koliku namestim,
inu de (Gal. II. 20.) *Kristus v' meni*
shivy. De se pak to sgody, hózhem
nashiga v' gróbu sapertiga, inu
svejtu fkritiga Jësufa vednu pred
ozhmy imeti. Amen.

K a s a v e z

N a u k o v,

*Kateri se v' tih stazionih premishluvanju
Kristusoviga terpenja najdejo.*

I. Stazion.

Kakú krivizhnu je veselje nad grešh-
nimi rezhmy.

II. Stazion.

Kakú nesvešta inu nehvalešna je
Bogú ena dufha, katera savolo
semliškiga dobizhka resnizo sa-
pusty; inu kakú škodliva je lá-
komnost.

III. Stazion.

Kakú nevárnú je poshelenje zhafty:
kakú krivizhnu je lagánje zhes

blishniga pred sodnikam, samol-
zhanje, tajeenje, inu pobiánje ref-
nize; inu de sanizhuvanje ob-
lastnikov je sóper Boshjo vólo.

IV. Stazion.

Kakú velika kriviza se Bogú stury,
kadar kdo sa vólo ludy, ali
zhasniga dobizhka Bogá hudizhu
sad postavi.

V. Stazion.

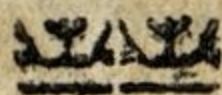
Od strashne flepote tigá, kateri se
is stanú Boshjiga otroka v' flush-
nost greha verne.

VI. Stazion.

Od pokórfhine, katero smo dolsh-
ny Bogú fkasati; inu od shkodli-
vosti napúha.

VII. Stazion.

Od nestanovitnosti, inu od grehov,
katere zhlovek stury, kadar se
is pomankanja zhes naturne zhed-

nosti prav ne poslushi oblásti nje-
mu dane.

VIII. Stazion.

Kaku potrebnu je posvejtniga vesel-
ja se ogibati, aku hózhemo sve-
lizhanje dosezhi.

IX. Stazion.

De imamo táki krish nositi, ka-
korshniga nam Boshja previdnost
naloshy.

X. Stazion.

Od gręhov poshreshnosti, inu je-
sika.

XI. Stazion.

Od lubęsni proti nashim sovrashni-
kam, inu od nashiga preklinjan-
ja, savolo kateriga je Kristus
preklinjan bil.

XII. Stazion.

Od savupanja na krishaniga Go-
spóda.

XIII. Stazion.

De imamo na krishu, na kateriga
nafs Bóg dene, do smerti ostati,
aku shelimó v' vezhno zhasť is-
dvigneni biti.

XIV. Stazion.

Od duhóvniga umiránja: kaku lube
so Bogú dobre is lubesni sturjene
dela: inu de nam imajo fkrivnó-
sti Kristusove ulelej prizheózhe
biti.

1770

By Wm D. N.

McClintock & Co.

St. Louis

